

รายงานการวิจัย

การพัฒนาเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์
วัดนาทรายและขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์

Research and Development of English Short Stories
Composed of Phetchabun Folk Culture
: Nasai Temple and Lomkao Chinese Noodles,
Lomkao, Phetchabun

สพลเชษฐ์ ประชุมชัย
สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประจำปีงบประมาณ 2559

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การพัฒนาเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์
วัดนาทรายและขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์

Research and Development of English Short Stories
Composed of Phetchabun Folk Culture
: Nasai Temple and Lomkao Chinese Noodles,
Lomkao, Phetchabun

สพลเชษฐ์ ประชุมชัย
สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ทุนอุดหนุนโดย สำนักงานบริหารโครงการวิจัยในอุดมศึกษา
และพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
งบประมาณแผ่นดินที่พิจารณาจากโดยผ่านความเห็นชอบจากสำนักงาน
คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ประจำปีงบประมาณ 2559

(ก)

ชื่องานวิจัย	การพัฒนาเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัดนาทรายและขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์
ชื่อผู้วิจัย	สพลเชษฐ์ ประชุมชัย
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สำราญ ท้าวเงิน ดร. อัญชญา ศรีเรืองฤทธิ์ ดร. อธิพงษ์ โสภารักษ์
สาขาวิชา	ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีที่พิมพ์ 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยชิ้นนี้มุ่งสร้างเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 70/70 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน และหาค่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนเทศบาลวัดศรีมงคล อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัย ประกอบด้วยเรื่องสั้นพร้อมแบบฝึกหัด จำนวน 2 เรื่อง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนและหลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ค่า E_1 และ E_2 หาค่าประสิทธิภาพเครื่องมือ และเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยการทดสอบที (dependent sample t-test)

ผลการวิจัยพบว่า เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ได้แก่ Amazing Lomkao Rice Noodles และ Nasai Temple the Mural Painting ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานเท่ากับ 89.68/79.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน จำนวน 20 คน ผลสอบโดยรวมผ่าน 100% สามารถจำแนกผลคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบ 20 ข้อ ได้ว่า คำศัพท์มีค่าอยู่ที่ 8.55 คะแนน ไวยากรณ์มีค่าอยู่ที่ 7.30 คะแนน คะแนนรวมมีค่าอยู่ที่ 15.85 คะแนน ผลการเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33, S.D. .367$)

คำสำคัญ ประสิทธิภาพ, เรื่องสั้น, วัฒนธรรมท้องถิ่น

The Title	Research and Development of English Short Stories Composed of Phetchabun Folk Culture: Nasai Temple and Lomkao Chinese Noodles, Lomkao, Phetchabun
The Author	Sapolachet Prachumchai
Advisors	Asst. Prof. Dr. Samran Thao-Ngoen Dr. Anchana Sriraungrith Dr. Theeraphong Sopharak
Program	English Phetchabun Rajabhat University
	Year of Publication 2016

Abstract

This paper aimed to construct English short stories composed of Phetchabun folk culture, determine their effectiveness by the criterion standard 70/70, compare learning achievement results between the pretest and posttest, and evaluate students' satisfaction of the constructed instruction. The sample used in the study, by purposive sampling, was 20 students of the 3rd secondary grade in semester 2 academic 2015 at Srimongkol Municipal School, Lomsak district, Phetchabun province. The research instruments included 2 English short stories with exercises composed of Phetchabun folk culture, pre-and-post achievement tests, and a satisfaction questionnaire. The statistics used to analyze data were percentage, mean, stand derivation, an analysis of effectiveness value E1 / E2, and difference comparison by t-test.

The findings of the research showed: First, the value for effectiveness of the English short stories composed of Phetchabun folk culture, *Amazing Lomkao Rice Noodles* and *Nasai Temple the Mural Painting*, used to improve the 3rd grade secondary school students' reading skills was 89.68/79.25 that was higher than the specified criterion standard 70/70. Second, The 20 students' overall achievement in reading passed 100%; their passed scores of 20 items were able to digest by mean

(ก)

as follows: vocabularies was at 8.55 points, grammar was at 7.30 points, and the total score was at 15.85 points. Third, the comparative outcome of the students' pre-and-post learning achievements in reading skills after instructing with the two English short stories was statistically significantly different at level .01. Last, the students' satisfaction of instructing with the two English short stories averaged high (\bar{X} =4.33, S.D. .367)

Keywords: Effectiveness, Short stories, Folk culture

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ ท้าวเงิน ดร. อัญชญา ศรีเรืองฤทธิ์ และดร.ธีรพงษ์ โสภารักษ์ ที่ปรึกษางานวิจัย ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัย อีกทั้งยังช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานอีกด้วย ขอขอบคุณนางสาวภัทราพร รังสน ผู้ช่วยนักวิจัย สำหรับความช่วยเหลือในทุก ๆ นอกจากนี้ขอขอบพระคุณโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ที่อนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยจนเสร็จสิ้นตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เป็นอย่างสูง ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้มา ณ ที่นี้ด้วย

สพลเชษฐ์ ประชุมชัย

17 สิงหาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญรูป.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามในการวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
1.7 สมมติฐานในการวิจัย.....	7
1.8 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 การส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเอง.....	10
2.2 นวัตกรรมทางการศึกษา.....	15
2.3 เรื่องสั้นภาษาอังกฤษ.....	20
2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	26
2.5 ความพึงพอใจ	29
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	34
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
3.3 การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	35
3.4 รูปแบบการวิจัย.....	36
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	วิธีการดำเนินการวิจัย (ต่อ)
	3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล..... 39
	3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 40
บทที่ 4	ผลการวิจัย..... 41
	4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล 41
	4.2 ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 41
	4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 42
บทที่ 5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 46
	5.1 สรุปผลการวิจัย 46
	5.1 อภิปรายผล 47
	5.2 ข้อเสนอแนะ 48
บรรณานุกรม.....	49
ภาคผนวก.....	54
	ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญและหนังสือ
	ขอความอนุเคราะห์..... 55
	ภาคผนวก ข แบบประเมินเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ 63
	ภาคผนวก ค ค่าความยาก อำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ 66
	ภาคผนวก ง แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน..... 68
	ภาคผนวก จ แบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน 72
	ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์..... 76
ประวัติผู้วิจัย.....	95

(ช)

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	ค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 70/70	43
4.2	ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน.....	43
4.3	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	44
4.4	ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน.....	45

(ซ)

สารบัญรูป

ภาพที่		หน้า
1-1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
3-1	รูปแบบการวิจัย.....	37

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาและวัฒนธรรมถือเป็นรากเหง้าของคนในชาติ (กฤษณา พันธุ์วานิชม 2556) ในศตวรรษที่ 21 สังคมโลกมองภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อการค้าการลงทุน การแลกเปลี่ยน วัฒนธรรม สังคม และการเมือง (การศึกษา : การสร้างประชาคมอาเซียน 2558) ขณะที่การรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่มีคุณค่าต่อจิตใจและเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวของคนในชุมชน ก็สำคัญพอๆ กับการเผยแพร่วัฒนธรรมในชาติให้คนอื่นได้รับรู้รับทราบ ดังนั้นการใช้เครื่องมือคือภาษาที่คนทั่วโลกใช้ติดต่อสื่อสารกัน (Working Global Language) มาบรรยายหรือเล่าภาพเหตุการณ์ถึงวัฒนธรรมในชาติของตนให้ชาวต่างชาติให้เข้าใจและลึกซึ้งในมุมมองที่หลากหลาย จึงถือเป็นการประสานกันอย่างลงตัวระหว่างวัฒนธรรมไทยและภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เดวิด แกรดดอล (Davis Graddol) เรื่อง “English Next (2006)” ที่ได้กล่าวว่า แนวโน้มของภาษาอังกฤษในอนาคต ผู้เรียนภาษาอังกฤษทั่วโลกจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และคาดว่าในอีก 10-15 ปีข้างหน้า (ประมาณปี 2015-2030) จะมีจำนวนผู้เรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นถึง 2 พันล้านคน สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ในสังคมโลกยุคใหม่ ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญทั้งในการค้นคว้าหาความรู้และในการติดต่อสื่อสาร

การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของคนในชาติเป็นหัวใจหลักที่จะทำให้ประเทศมั่นคง เป็นการสืบทอดรากเหง้าจากรุ่นสู่รุ่น จากยุคโลกาภิวัตน์สู่ยุคไร้พรมแดนแห่งการสื่อสาร (Borderless Telecommunication Age) คนรุ่นใหม่แสวงหาความเจริญทันสมัย ความรวดเร็ว สิ่งแปลกตาและช่วยวนใจ โดยเฉพาะการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (Self-access Learning) จากแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นภาษาอังกฤษ การเรียนอย่างเดียวนั้นเรียนคงไม่พอ และการใช้หนังสือพร้อมครูบรรยายเหมือนฉายหนังในโรงภาพยนตร์อย่างเดียวก็อาจดูเป็นเรื่องล้าสมัย ยิ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมแล้ว ย่อมถูกมองเป็นเรื่องล้าสมัย ฉะนั้นการนำวัฒนธรรมท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมของชาติมาปรับและพัฒนาเป็นเนื้อหาบทเรียนที่ทันสมัย และน่าสนใจแก่เยาวชนรุ่นใหม่ ยังมีสองภาษาอยู่ในเนื้อหาเดียวกัน กล่าวคือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ย่อมเป็นสิ่งที่ท้าทายและเป็นคำถามให้กับคนรุ่นเก่าว่า สิ่งนี้จะสามารถกระตุ้นให้นักเรียนและนักศึกษาในสังคมปัจจุบันหันมาอ่านศึกษาเรื่องราวของชาติได้หรือไม่ วิสาข์ จิตวิตร (2543, น. 41) เน้นย้ำว่า การอ่านเป็นอาวุธสำคัญอย่างยิ่งเหนือกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะการอ่านนั้นเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษา การเจรจาต่อรอง และการแข่งขันทางการประกอบอาชีพ

อนึ่งหากปรับประยุกต์เป็นเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมที่อยู่สังคมนั้นแล้วย่อมเป็นสิ่งใกล้ตัวที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจและสื่อสารได้ง่ายขึ้น กอปรกับเนื้อหาหลักวิชาการทางภาษา และการบูรณาการเรียนการสอนที่เป็นระบบของครูผู้สอน จักทำให้ผู้เรียนมีจินตนาการและสนุกเพลิดเพลินกับตัวละคร ฉาก บทสนทนา ตัวอักษร และภาพสีสรร นำพาผู้อ่านเข้าไปอยู่กับเรื่องราวได้อย่างน่าสนใจ หรือแม้แต่จัดทำเป็นเอกสารหรือแผ่นพับประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว โดยอิงอาศัยเนื้อหาอาหาร ความเป็นอยู่ ของดีขึ้นชื่อ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์หรือธรรมชาติ ให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ย่อมเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้คนท้องถิ่นและต่างจังหวัด และแม้แต่ชาวต่างชาติ ได้เล็งเห็นถึงความตักตักใจของคนในพื้นที่ที่ต้องสื่อสารความเป็นเอกลักษณ์ในท้องถิ่นของตน ให้คนอื่นได้เห็นความภูมิใจในวัฒนธรรมที่ได้รับการถ่ายทอดและทำนุรักษาไว้มานจนถึงปัจจุบัน

สภาพปัญหาการอ่านออกเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในปัจจุบัน โดยเฉพาะโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา (โรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นปฐมวัยถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น) พบว่า โรงเรียนประสบปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านและการเขียน ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีนักเรียนสอบได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ มีนักเรียนสามารถสอบผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษากำหนดไว้ (ร้อยละ 50) เพียงร้อยละ 35 จากเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด คือ ร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับสถานศึกษา สาเหตุของปัญหาดังกล่าวส่วนหนึ่งเกิดจากตัวผู้เรียนเอง คือ 1. ผู้เรียนไม่เห็นคุณค่าในการฝึกทักษะการอ่าน 2. นักเรียนไม่ชอบอ่าน ส่งผลให้นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถหารายละเอียดและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ 3. นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการอ่าน และ 4. นักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่าน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินของสถานศึกษา

ผลดังกล่าวสอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพทางการศึกษาระดับชาติ O-NET (Ordinary National Educational Test) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2556 (สทศ., 2557, น. 30) มีนักเรียนผู้มีสิทธิ์สอบ 730,117 คน ใช้ศูนย์สอบ 305 ศูนย์สอบ จัดสอบในวันที่ 8-9 กุมภาพันธ์ 2557 จำนวน 8 วิชา โดยผลการทดสอบมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 25.45 – 58.30 คะแนน วิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย 58.30 และวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ วิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 25.45 ในส่วนของวิชาภาษาอังกฤษ อยู่อันดับรองสุดท้าย มีคะแนนเฉลี่ย 30.35 จากผู้เข้าสอบ จำนวน 680,445 คน สาเหตุที่ผลการสอบของภาษาอังกฤษเมื่อเทียบกับผลการทดสอบก่อนหน้านี้ยังอยู่ในกลุ่มท้าย เป็นเพราะว่าข้อสอบนั้นเน้นทักษะการอ่านเป็นพื้นฐาน เพราะทักษะการอ่านเป็นส่วนประกอบสำคัญในการวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนร้อยละ 80 กล่าวคือ อ่านข้อความสั้นๆ อ่านตารางเวลา อ่านป้ายสัญลักษณ์ อ่านเรื่องสั้น ถ้านักเรียนไม่สามารถอ่านข้อความหรืออ่านเรื่องสั้นแล้วสรุปใจความสำคัญได้ ก็จะทำแบบทดสอบไม่ได้

ฉะนั้นการประยุกต์หรือบูรณาการภาษาอังกฤษเข้ากับมิติใหม่ เช่นอย่างการแต่งเรื่องสั้น ภาษาอังกฤษเข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่นั้น ย่อมเป็นสิ่งใกล้ตัวสามารถเข้าใจและสื่อสารได้ง่ายขึ้น กอปรกับเนื้อหาหลักวิชาการทางภาษา และการบูรณาการเรียนการสอนที่เป็นระบบ ของครูผู้สอน จักทำให้ผู้เรียนมีจิตนาการและสนุกเพลิดเพลินกับตัวละคร ฉาก บทสนทนา ตัวอักษร และ ภาพสีสันทื่น นำพาผู้อ่านเข้าไปอยู่กับเรื่องราวได้อย่างน่าสนใจ นิสากร เลิศภักดี (2551, น. 41) กล่าวว่า เรื่องสั้นเป็นงานเขียนบันเทิงคดีที่มีผู้นิยมอ่านกันแพร่หลาย เพราะผู้อ่านสามารถอ่านจบได้ภายใน ระยะเวลาอันสั้น เรื่องเศษ จันทศิริ (2544) เสริมว่าเรื่องสั้นที่แต่งขึ้นสามารถอ่านรวดเดียวจบภายใน หนึ่งชั่วโมงได้ สร้างความประทับใจให้กับผู้อ่านได้ ทั้งนี้ลักษณะของเลือกสั้นที่ดีคือต้องมีเหตุการณ์ สำคัญอันเป็นต้นเรื่องแต่เพียงอย่างเดียว มีตัวละครที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในท้องเรื่องเพียงตัวเดียว มี จิตนาการให้ผู้อ่านคล้อยตาม มีการผูกเรื่องให้ผู้อ่านฉงนและสนใจ ใช้ภาษากระชับรัดกุม ลำดับรูป ลำดับเหตุการณ์ให้มีชั้นเชิงชวนอ่าน สุดท้ายสามารถกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ความรู้สึกอย่างใดอย่าง หนึ่ง (เปลื้อง ณ นคร, อ่างในไฟโรจน์ บุญประกอบ, 2539)

จากข้อมูลปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดและได้ศึกษาข้อมูลเอกสาร งานวิจัย และ บทความที่เกี่ยวข้องกับการสร้างนวัตกรรมทางการเรียนการสอน โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่ สามารถปรับประยุกต์ใช้สร้างเรื่องราวที่สอดคล้องกับภูมิสังคมในท้องถิ่น ขณะเดียวกันยังใช้เป็น เครื่องมือวิจัยช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน และประการสำคัญคือสามารถทำ ให้วัตถุประสงค์การวิจัยบรรลุผลได้

1.2 คำถามในการวิจัย

1. ประสิทธิภาพเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในการศึกษา หรือไม่
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วย เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัดนาทรายและขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้งห้องมีร้อยละเท่าไร
3. ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับเรื่องสั้น ภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกันหรือไม่
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัดนาทรายและขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ เพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับใด

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนจากการใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล ตำบลหล่มสัก อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ทุกคน

1.4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล ตำบลหล่มสัก อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน จำแนกเป็น ชาย 5 หญิง 15 คน (งานทะเบียนโรงเรียนเทศบาลวัดศรีมงคล, 2558) กำหนดเลือกแบบเจาะจง (อนุวัติ คุณแก้ว, 2556, น. 102)

1.4.3 เนื้อหาที่ใช้การทดลอง

เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มี 2 เรื่อง ได้แก่ Amazing Lomkao Rice Noodles และ Nasai Temple The Mural Painting ทั้งสองเรื่องต้องมีประกอบหลัก 2 อย่าง คือ คำศัพท์และสำนวน และไวยากรณ์พื้นฐาน

1.4.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.4.1 ตัวแปรต้น คือ เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.4.4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ประสิทธิภาพของเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 70/70
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์
- 3) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนจากการใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ

1.4.5 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2558 และสิ้นสุดลงในเดือนกันยายน พ.ศ. 2559

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) หมายถึง การสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทหนึ่ง เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน มีจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ช่วยส่งเสริมความรู้ ทักษะให้กับผู้เรียน อนึ่งควรมีค่าใช้จ่ายอย่างประหยัด คุ้มทุนและคุ้มค่า
2. เรื่องสั้น (Short Stories) หมายถึง เรื่องราวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยจุดเด่นของวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นฉาก มุมมองและเนื้อหาที่น่าสนใจกระชับ เจิงท่องเที่ยว ให้ความบันเทิงและสอดแทรกข้อคิด ความยาวไม่เกิน 15,000 คำ เขียนเป็นภาษาอังกฤษในระดับที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีภาพวาดประกอบ คำศัพท์ การฝึกออกเสียง และหลักไวยากรณ์ ตลอดจนแบบฝึกหัดท้ายบท
3. วัฒนธรรมท้องถิ่น (Local Culture) หมายถึง สิ่งที่ตั้งงาม สิ่งที่มีคุณค่า ทั้งเป็นรูปธรรมหรือนามธรรม ซึ่งคนในสังคมประพุดติหรือแสดงออกมาซ้ำนาน ปากฎอยู่ 5 ประเภท ได้แก่
 - 1) ขนบธรรมเนียมประเพณี และความเชื่อ
 - 2) ภาษา วรรณกรรม ศิลปกรรม และโบราณคดี
 - 3) การละเล่น ดนตรี และการพักผ่อนหย่อนใจ
 - 4) ชีวิต ความเป็นอยู่ และอาหาร และ
 - 5) วิทยาการ
4. ขนมจีนหล่มเก่า (Lomkao Chinese Noodles) หมายถึง ขนมเส้นในภาษาพื้นบ้านหล่มเก่า เป็นอาหารพื้นเมืองที่จัดอยู่ในประเภทอาหารคาว เป็นอาหารที่นิยมให้ในประเพณีทำบุญแจกข้าว ทั้งนี้มีชื่อเรียกอื่น ๆ ตามภาคของประเทศไทย ภาคอีสาน เรียกว่า ข้าวปุ้น ภาคเหนือ เรียกว่า ขนมจีนน้ำเงี้ยว เป็นต้น
5. วัดนาทราย (Nasai Temple) หมายถึง วัดศรีมงคล ตำบล อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ มีภาพจิตรฝาผนังภายในโบสถ์ มีขนาดใหญ่และทนทานบอกเล่าเรื่องราวทศชาติชาดกใน

อดีตของพระพุทธเจ้า 10ชาติ มีลายเส้นสีส้มที่มีลักษณะเฉพาะตัว สะท้อนความงดงามของภาพและเนื้อหาอันเป็นเอกลักษณ์เอาไว้อย่างเด่นชัด

6. คำศัพท์ (Vocabulary) หมายถึง คำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่ใช้ในการแต่งเรื่องสั้นที่ใช้ในการวิจัย มีความหมายตรงตามลักษณะของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องนมจิ้นหล่มเกล้าและจิตรกรรมฝาผนังวัดนาทราย และเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน

7. ไวยากรณ์ (Grammar) หมายถึง หลักภาษาอังกฤษที่ใช้ในการแต่งเรื่องสั้น เช่น Parts of Speech, Tenses, Punctuations และ Sentences เป็นต้น เป็นประโยคสั้น กะทัดรัดชัดเจน ไม่ซับซ้อนง่ายต่อการทำความเข้าใจสำหรับนักเรียน

8. แบบฝึกหัดท้ายบท (Lesson Exercise) หมายถึง แบบฝึกหัดของแต่ละตอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 คำศัพท์ จำนวน 7 ข้อ ใช้แบบโยงคำ ส่วนที่ 2 ไวยากรณ์ จำนวน 5 ข้อ ใช้แบบเติมคำ และส่วนที่ 3 ความเข้าใจ จำนวน 7 ข้อ ใช้แบบตัวเลือก

9. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน (Reading Achievement Result) หมายถึง คะแนนจากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง วัดนาทราย และนมจิ้นหล่มเกล้า ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

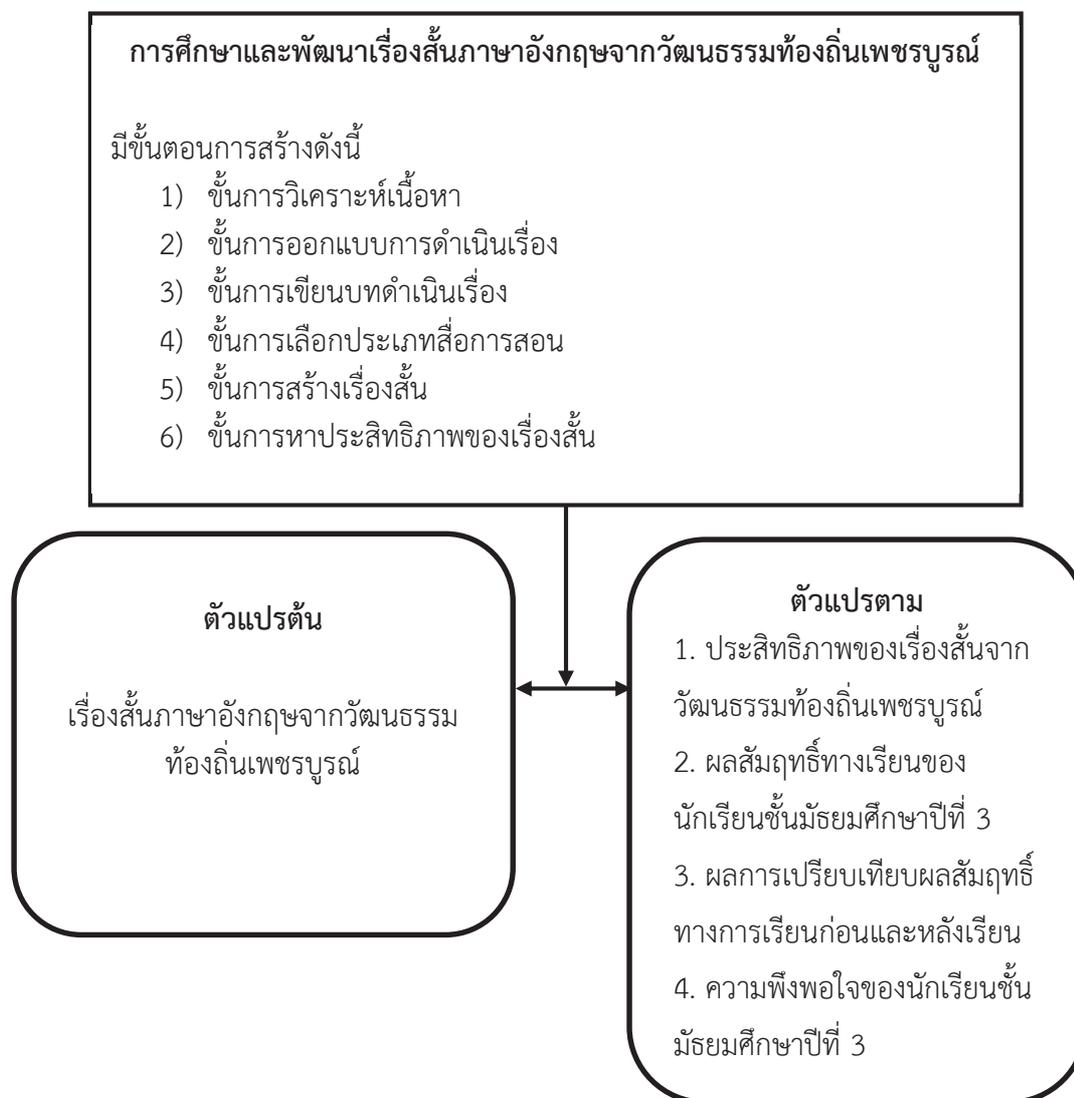
10. ความพึงพอใจในการเรียน (Instructional Satisfaction) หมายถึง ระดับความรู้สึกชอบไม่ชอบ หรือปานกลาง จากน้อยที่สุดไปมากที่สุด ปรากฏจากคะแนนอัตราส่วนที่นักเรียนเลือกหลังจากเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัดนาทรายและนมจิ้นหล่มเกล้า อำเภอหล่มเกล้า จังหวัดเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

11. ประสิทธิภาพของเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ (Effectiveness of English Short Stories) หมายถึง ความสามารถในการทำแบบฝึกหัดท้ายบทและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า 70/70

70 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยของผลรวมของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบฝึกหัดระหว่างบทเรียนแต่ละบท คิดเป็นร้อยละ 70 ขึ้นไป

70 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยของผลรวมของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 70 ขึ้นไป

1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.7 สมมติฐานในการวิจัย

1. ค่าประสิทธิภาพของเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 70/70
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน 2 ด้าน คือ คำศัพท์และสำนวน และไวยากรณ์พื้นฐาน โดยรวมสอบผ่านร้อยละ 80%

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล ตำบลหล่มสัก อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.8 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ได้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดเพชรบูรณ์ วัฒนาทรายและขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 เรื่อง
2. เป็นแนวทางแก่ครู ในการสร้างเรื่องสั้นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษต่อไป
3. เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง และนักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างถาวร เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
4. นักเรียนได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น และสร้างความรู้สึที่ดีต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาและพัฒนาเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่น เพชรบูรณ์ วัฒนาทรายและขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามหัวข้อสำคัญดังนี้

1. การส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเอง
 - 1.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่าน
 - 1.2 ลักษณะการส่งเสริมหลักการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 1.3 องค์ประกอบของการส่งเสริมหลักการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 1.4 การพัฒนาการอ่านสำหรับนักเรียนในการวิจัย
 - 1.4.1 คำศัพท์และสำนวน
 - 1.4.2 ไวยากรณ์พื้นฐาน
 - 1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการอ่านด้วยตนเอง
2. นวัตกรรมทางการศึกษา
 - 2.1 คำนิยามและหลักการของนวัตกรรมทางการศึกษา
 - 2.2 ลักษณะและองค์ประกอบของนวัตกรรมทางการศึกษา
 - 2.3 ประเภทของนวัตกรรมทางการศึกษา
 - 2.4 การเลือกนวัตกรรมทางการศึกษาสำหรับการวิจัย
 - 2.5 ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
3. เรื่องสั้นภาษาอังกฤษ
 - 3.1 คำนิยามและความหมายของเรื่องสั้น
 - 3.2 ลักษณะและองค์ประกอบเรื่องสั้น
 - 3.3 ขั้นตอนในการสร้างเรื่องสั้น
 - 3.4 ประโยชน์และข้อจำกัดของเรื่องสั้น
 - 3.5 เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างเรื่องสั้นสำหรับการวิจัย
 - 3.5.1 ขนมจีนหล่มเก่า
 - 3.5.2 จิตรกรรมฝาผนัง วัฒนาทราย
 - 3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเรื่องสั้น

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 4.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 4.3 องค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 4.4 ข้อดีและข้อเสียของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 4.5 วิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. ความพึงพอใจ

- 5.1 ความหมายของความพึงพอใจ
- 5.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ
- 5.3 การประเมินความพึงพอใจ
- 5.3 ประโยชน์ของประเมินความพึงพอใจ

1. การส่งเสริมหลักการอ่านภาษาอังกฤษ

1.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่าน

วอลลีซ (Wallece, 2005, หน้า 4) ความสำคัญของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต้องเริ่มจากสิ่งทีเล็กน้อย เช่น การอ่านป้ายเตือนภาษาอังกฤษต่าง ๆ เพราะมันจะมีรูปทำให้เราเดาคำได้ แต่การอ่านเพื่อความเข้าใจสารเราต้องเน้นศาสตร์นั้นๆเพื่อที่จะเรียนรู้ได้อย่างเข้าใจจริง ๆ

บรรพต ศิริชัย (2554 : 2) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางความคิดในการรับสาร ขณะที่อ่านสมองของผู้อ่านจะต้องแปลความหมาย ตีความข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านไปด้วยตลอดเวลา ในระหว่างที่ผู้อ่านกำลังอ่านหนังสืออยู่นั้น จะต้องใช้กลวิธีหลาย ๆ อย่าง เพื่อช่วยให้เข้าใจเรื่องราวได้เร็วขึ้น ได้แก่ ความรู้เดิมในคำศัพท์ เพื่อใช้อธิบายความหมาย แปลความ ตีความ และขยายความจากเรื่องที่อ่านได้

ศิลปิน บุญจันทร์ศรี. (2556, หน้า 37) สรุปว่า “การอ่านเป็นกระบวนการที่ละเอียดซับซ้อนมีการแปลความหมาย ตีความสัญลักษณ์ตัวอักษรที่ผู้อ่านเห็นโดยตลอดเวลาที่ผ่าน ผู้อ่านจะต้องตั้งสมมติฐาน ตีความหมายในสิ่งที่อ่านรวมทั้งอาศัยสติปัญญาความรู้และความคิดเป็นส่วนสร้างความหมายจนเกิดความเข้าใจ สิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดทั้งนี้ยังต้องอาศัยองค์ประกอบด้านต่าง ๆ เช่น ความสามารถในการรับรู้และจดจำคำ และประสบการณ์เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่

จากความสำคัญและความหมายของการอ่าน ผู้อ่านต้องเริ่มจากการเรียนรู้สิ่งที่ใกล้ตัวและใช้อยู่เป็นประจำ เพื่อเป็นการจดจำคำศัพท์และเมื่อเข้าใจคำศัพท์แล้วผู้อ่านก็สามารถรับสารใหญ่ได้ เช่น ประโยคหรือบทความ การอ่าน คือ การเข้าใจความหมายของประโยคที่อ่านอย่างถ่องแท้

และไม่ควรที่จะอ่านข้ามคำเพราะจะทำให้เข้าใจความหมายผิดเพี้ยน การอ่านเป็นศาสตร์ ที่เน้นไปทางการทำความเข้าใจในเนื้อหาถ้าเราต้องการที่จะอ่านภาษาอังกฤษได้ดี เราก็ต้องฝึกฝนอยู่เป็นประจำ

1.2 ลักษณะการส่งเสริมหลักการอ่านภาษาอังกฤษ

บลูม (Bloom, 1956, หน้า 1) ได้แบ่งระดับการส่งเสริมการอ่านตามลำดับขั้นการพัฒนาทางความคิดไว้ 6 ขั้น ดังนี้

- 1) ระดับความรู้ หมายถึง ความเข้าใจตัวอักษร แยกแยะตัวอักษร วลี ประโยค
- 2) ระดับความจำ หมายถึง การจำคำ ประโยค รวมทั้งจำรายละเอียดและใจความสำคัญได้
- 3) ระดับความเข้าใจ หมายถึง การแปลความหมายจากแนวคิดของผู้เขียนเขียนโครงร่างได้
- 4) ระดับการนำไปใช้ เข้าใจความสำคัญ เหตุและผล สรุปอ้างอิง และนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น
- 5) ระดับการวิเคราะห์ เป็นการแจกแจง แยกแยะจัดกลุ่มเนื้อหา
- 6) ระดับการสังเคราะห์ การเปรียบเทียบ อุปมาอุปไมยและรวมความคิดเห็นได้มีอารมณ์ร่วมอย่างลึกซึ้ง

เครีอวัลย์ ศุภรัษฎเดช (2552, หน้า 20) กล่าวว่า การพัฒนาการอ่านของนักเรียนช่วงต้น ๆ คือควรที่จะเจาะลึกหรือสอนเกี่ยวกับการอ่านให้มากขึ้น และเนื้อหาในการสอนควรเหมาะกับเด็ก เนื้อหาไม่ยาว จนเกินไป เพราะจะทำให้เด็กเข้าใจยาก สับสนจนไม่อยากอ่านภาษาอังกฤษ และควรเป็นเนื้อหาที่让孩子เกิดความคิดสร้างสรรค์ และมีกิจกรรมเล่นและเรียนไปด้วยเพื่อเป็นการกระตุ้นความกระตือรือร้น

บรินตัน สโนว์ และเวสช์ (Brinton, Snow and Wesche, 2001) กล่าวว่า การส่งเสริมการอ่านต้องการเลือกเนื้อหาที่จะใช้สอน ผู้สอนควรเลือกเรื่องที่น่าสนใจและต้องการเรียนเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับความเป็นจริงและมีเรื่องย่อ (Sub-topic) ที่สัมพันธ์กัน โดยผู้สอนสามารถเลือกเรื่องที่จะใช้สอนจากรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา วิชาภาษาอังกฤษ เป็นต้น ผู้สอนสามารถใช้เนื้อหาจากรายวิชาต่างๆเหล่านี้สอนทักษะทางภาษาและฝึกให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม

นันทิยา แสงสิน (2543) ได้ให้หลักทั่วไปของการส่งเสริมการอ่าน ว่าผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการพูดทั้งในและนอกชั้นเรียน การที่ผู้เรียนจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้นั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้าน ได้แก่ เนื้อหาวิธีสอนและกิจกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกัน บาง

สถานการณ์ไม่ปรากฏเป้าหมายที่ชัดเจนของการสอนทักษะการพูด ผู้สอนจะต้องจัดการบูรณาการทักษะดังกล่าวกับทักษะอื่นๆ

จากข้อความดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละวัย มีความสำคัญในการส่งเสริมการอ่านของเด็กมากขึ้น เพราะการอ่านให้เข้าใจต้องอยู่ที่เนื้อหาของ การสอน การที่เราจะส่งเสริมให้เด็กรักการอ่านต้องเป็นเรื่องที่ ไม่น่าเบื่อและต้องมีจินตนาการที่สูงเพื่อให้ เด็กได้ฝึกคิดและอ่านอย่างสนุก เช่น นิทาน, เรื่องสั้น, ภาพยนตร์เกี่ยวกับสัตว์, การ์ตูนแอนิเมชัน เป็นต้น ถ้าเราต้องการที่จะส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ จำเป็นที่จะต้องปลูกฝังเด็กตั้งแต่เด็ก เพื่อเป็นปู พื้นฐานและเมื่อเด็กเติบโตขึ้นก็จะสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว

1.3 องค์ประกอบของการส่งเสริมหลักการอ่านภาษาอังกฤษ

วรรณิ โสมประยูร (2546, หน้า 91) กล่าวว่าองค์ประกอบของการส่งเสริมการอ่าน คือการ ที่ผู้ใหญ่จะต้องแนะนำหรือ ชักจูงให้เด็กสนใจหนังสือภาษาอังกฤษ เริ่มตั้งแต่เกิดความสนใจอยากหยิบ ดู หยิบอ่าน อยากอ่าน เริ่มจากหนังสือที่มีเนื้อหาน้อย เช่น นิทานการ์ตูน เพื่อให้เด็กสนใจ และต้องให้ เด็กเข้าใจว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่สำคัญ และจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้

บรินตัน สโนว์ และเวสซ์ (Brinton, Snow and Wesche, 1990, cited in Oxford, 1993) ได้กล่าวถึงกิจกรรมในการพัฒนาทักษะการพูดว่า มีองค์ประกอบ 2 ประการดังต่อไปนี้

1) กิจกรรมการฝึกโครงสร้างภาษา (Linguistically structured activities) เป็นกิจกรรมการฝึกโครงสร้างภาษาแบบควบคุมโดยผู้สอนเป็นผู้ให้ตัวอย่างที่ถูกต้องของโครงสร้างที่ ต้องการฝึก ผู้เรียนจะฝึกพูดตามแล้วผู้สอนจะพูดเสริมแรงสิ่งที่ผู้เรียนพูดอีกครั้งสิ่งสำคัญของกิจกรรม การฝึกดังกล่าวคือ สิ่งที่ผู้เรียนฝึกพูดจะต้องถูกต้อง สมจริงและน่าสนใจ

2) กิจกรรมการแสดงออก (Performance activities) เป็นกิจกรรมที่ ผู้เรียนจะต้องเตรียมสิ่งที่ จะพูดไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะพูดให้กลุ่มเพื่อนฟัง เช่น การพูดบรรยายการแสดง บทบาทสมมุติ การประเมินประเมินการแสดงออกทางคำ พูดของผู้เรียน หรือให้เพื่อนๆช่วยกัน ประเมิน

1.4 การพัฒนาการอ่านสำหรับนักเรียนในการวิจัย

เครือวัลย์ ศุภรัชฎเดช (2552, หน้า 20) กล่าวว่า การพัฒนาการอ่านของนักเรียน ประถมคือ ควรที่จะเจาะลึกหรือสอนเกี่ยวกับการอ่านให้มากขึ้น และเนื้อหาในการสอนควรเหมาะสมกับ เด็กประถม เช่น เนื้อหาไม่ยาว จนเกินไปเพราะจะทำให้เด็กเข้าใจยากทำให้เด็ก สับสนจนไม่อยาก อ่านภาษาอังกฤษและ ควรเป็นเนื้อหาที่ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และมีกิจกรรมเล่นและเรียนไป ด้วยเพื่อเป็นการกระตุ้นความกระตือรือร้นของเด็กทำให้เด็กเกิดการพัฒนามากกว่าเรียนในหนังสือ อย่างเดียว

แคนทอนี เฮอเวย์ (Cantoni Harvey, 2009) ได้กล่าวเสริมว่า ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้นผู้สอนควรสอนเนื้อหาไปพร้อม ๆ กับสอนทักษะทางภาษาที่จำเป็นต่อความเข้าใจในเนื้อหาเพราะเนื้อหาทางวิชาการเป็นพื้นฐานที่มีความหมายต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ผู้เรียนก็จะเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษา โดยเฉพาะเมื่อเนื้อหานั้นมีความน่าสนใจและมีคุณค่าต่อผู้เรียน ทั้งนี้การบูรณาการภาษาและเนื้อหาวิชาจะเป็นรากฐานที่สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาถึงแม้จะเป็นเรื่องที่น่าเข้าใจยาก แต่เนื้อหาทางวิชาการก็จะทำให้เด็กเกิดความพัฒนามากขึ้น

พรทิพย์ ชาตะรัตน์ (2545, หน้า 59) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการศึกษา และเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ ดังนั้นผู้ที่มีทักษะในการอ่านหรือมีความสามารถในการอ่าน คือสามารถอ่านได้มาก อ่านได้เร็ว อ่านได้ถูกต้อง อ่านได้หลายๆ ภาษา ย่อมมีโอกาสในชีวิตหลายๆ ด้านมากกว่า เช่น ด้านสังคม ด้านประกอบอาชีพ ด้านการศึกษาหาความรู้ ตลอดจนข่าวสารข้อมูลได้กว้างไกลและทันสมัยกว่าผู้ที่ขาดทักษะในด้านการอ่านแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันเป็นโลกของยุคข่าวสารข้อมูล ผู้ที่มีทักษะในการอ่านเป็นทุนอยู่ในตัวย่อมมีโอกาสได้เปรียบมากกว่าผู้ที่ไม่สนใจในการอ่าน

สำเร็จ จันทร์โอกุล (2544, หน้า 13) กล่าวว่าการพัฒนาการอ่าน คือเครื่องมือ หรือสื่อต่างๆ ที่ผู้เชี่ยวชาญคิดค้นในการพัฒนาเด็กช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ช่วยให้เด็กสามารถก้าวเข้าสู่โลกของการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญ และจำเป็นทักษะการอ่านจะเกิดขึ้นได้นั้นมี ยุทธศาสตร์ 2 ประการคือ สร้างนิสัยการอ่านที่จะต้องสร้างให้เกิดกับเด็กตั้งแต่วัยเล็ก ๆ และต้องมีกิจกรรมที่สอดคล้องให้เกิดนิสัยการรักอ่าน

1.4.1 คำศัพท์และสำนวน

มิน และฮฺซุน (Min and Hsu, 2008) กล่าวว่า กิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความหมายและหน้าที่ของคำนั้นๆ คำศัพท์ภาษาอังกฤษสามารถสร้างความคงทนด้านคำศัพท์ได้ยาวนานอีกด้วย

ลาโด (Lado, 2006) กล่าวว่า การสอนคำศัพท์ไม่ควรมีคำศัพท์มากหรือน้อยเกินไปในบทเรียนนั้นๆ ควรเหมาะสมกับวุฒิภาวะทางสติปัญญาของผู้เรียน และควรเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

1.4.2 ไวยากรณ์พื้นฐาน

ลิตเติล วูด (Little Wood, 2014) กล่าวว่า ผู้สอนสามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนให้เกิดขึ้นในศัพท์หรือไวยากรณ์เป้าหมายที่ต้องการสอนระหว่างการทำกิจกรรมการฟัง พูด อ่าน หรือเขียน แสดงให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างไวยากรณ์และการนำไปใช้สื่อสาร สังเกตและคิดหาเหตุผลด้วยตนเองว่าเพราะอะไร และอย่างไร ศัพท์หรือไวยากรณ์ตัวนั้นจึงใช้เช่นนั้น

มิตเชล (Mitchell, 2011, หน้า 41) กล่าวว่า ไวยากรณ์เป็นเรื่องยากในการสอนภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ แต่จำเป็นที่จะต้องใช้เพื่อการสื่อสารนำเอาแนวคิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งและผู้รับสาร ว่าสารหรือความหมายหนึ่ง ๆ ที่ผู้ส่งสารสื่อไปยังคู่สนทนาของตนสามารถถ่ายทอดออกมาโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ได้มากมาย ความหมายของสารที่ส่งออกมาขึ้นอยู่กับความเข้าใจและการตีความจากการโต้ตอบกันระหว่างคู่สนทนา

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2549, หน้า 77) เราจะได้เห็นว่าทักษะการเขียนจัดเป็นทักษะที่สำคัญ และต้องได้รับการพัฒนา ผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงทักษะนี้ให้มากที่สุด คือต้องให้ข้อมูลคำศัพท์ และไวยากรณ์ แก่ผู้เรียนอย่างเพียงพอที่จะเป็นแนวทางในการคิดและเขียนต่อไป การให้แต่หัวข้อ หรือแม้จะชี้แจงจุดประสงค์เรื่องที่ต้องการให้เขียนโดยแจ้ง Main idea แล้วก็ตามก็ยังเป็นเรื่องยากที่จะเขียนได้

วิริยะ สิริสิงห์ (2553, หน้า 45) ได้กล่าวว่า Language form หรือ กฎไวยากรณ์ กล่าวว่า ไวยากรณ์เป็นรากฐานของการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในความหมายของสิ่งที่ได้ยิน สามารถแสดงความหมายออกมาทางตัวอักษรหรือถ้อยคำในการเขียนและพูดและช่วยให้ผู้เรียนเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยภาษาในระดับคำ วลี ประโยค และยังให้ผู้เรียนสามารถเรียบเรียงคำมาเป็นประโยคได้ตามหน้าที่และประเภทของหน่วยคำนั้น ความรู้ในหลักไวยากรณ์เป็นไปเพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา แต่ไม่ใช่เป้าหมายหลักของการเรียนภาษา

จากการพัฒนาการอ่านของนักเรียนประถมปลายสามารถสรุปได้ว่าการที่จะสามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียนประถมปลายได้นั้นต้องใช้หลายปัจจัย เช่น เนื้อหาหรือเครื่องมือในการใช้สอนสภาพแวดล้อมผู้สอนและครอบครัวของเด็กเองก็เป็นปัจจัยในการพัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นประถม และความใส่ใจที่จะเรียนรู้และฝึกฝนของตัวเอง ก็เป็นเรื่องที่สำคัญในการที่จะพัฒนาพัฒนาการทักษะอ่าน เพราะต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่เป็นประจำ

1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการอ่านด้วยตนเอง

นภาพร วงศ์พุกธา (2557) ได้ศึกษาค้นคว้า การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/12 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล พบว่าผลการพัฒนา ทักษะการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 คน หลังจากนักเรียนได้ฝึกการอ่าน พบว่าแบบฝึกชุดที่ 1 นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 68.42 ชุดที่ 2 ร้อยละ 73.68 ชุดที่ 3 ร้อยละ 78.94 ชุดที่ 4 ร้อยละ 73.68 และนักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 78.94 ในการอ่านแบบฝึกชุดที่ 5 ผลจากการทำทั้ง 5 ชุด แสดงว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านดีขึ้น

พลรบ พรอารักษ์ (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิภาพชุดพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปทุมวิไล จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 32101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 แบบแผนการวิจัยแบบที่ใช้เป็นกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (One group pretest – posttest design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ชุดพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ทำการสอนเป็นเวลา 7 สัปดาห์รวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง จากนั้นทดสอบหลังเรียน และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t-test แบบ Dependent t-test ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1. ชุดพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีประสิทธิภาพ 83.16/80.10 2. หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า การที่จะพัฒนานักเรียนให้สามารถอ่านได้อย่างเข้าใจ จะต้องใช้ องค์ประกอบและเนื้อหาที่มีประสิทธิภาพในการสอนเพื่อให้นักเรียน ได้ความรู้ อย่างเต็ม 100 และสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่ใช้แค่เนื้อหาที่สำคัญ การสอนก็เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้เด็กมีความพัฒนายิ่งขึ้น

2. นวัตกรรมทางการศึกษา

2.1 คำนิยามและหลักการของนวัตกรรมทางการศึกษา

สเวน (Schwen, 1977) นิยามสื่อทางการศึกษาว่า “เป็นสื่อกลางมีรูปแบบหลากหลายในสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้และการฝึกอบรม เป็นสิ่งสำคัญในการติดต่อสื่อสารและส่งผ่านข้อมูลองค์ความรู้หรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้ไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง สื่อเป็นได้ทั้งหลักการวิธีการ รูปแบบ หรือพาหนะ ซึ่งการสอนถูกเปลี่ยนรูป บันทึกเก็บไว้ และส่งผ่านไปหาผู้เรียนได้”

อนุวัติ คุณแก้ว (2556, หน้า 43) นิยามนวัตกรรมทางการศึกษาไว้ว่า วิธีการ สื่อ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ รวมทั้งการพัฒนาวิธีการ สื่อ หรือสิ่งประดิษฐ์ที่มีอยู่แล้ว นำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอน

กรมวิชาการ (2545, หน้า 6) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอน คือ เครื่องมือของการเรียนรู้ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก ตลอดจนทักษะและประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียน อีกทั้งช่วยสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาศักยภาพทางความคิด การสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมให้แก่ผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันมีอิทธิพลสูงต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

มอร์ตัน (Morton, J.A., 2010) ให้ความหมาย “นวัตกรรม” ว่าเป็นการทำให้ใหม่ขึ้นอีกครั้ง (Renewal) ซึ่งหมายถึง การปรับปรุงสิ่งเก่าและพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ตลอดจนหน่วยงาน หรือองค์กรนั้น ๆ นวัตกรรมไม่ใช่การขจัดหรือล้มล้างสิ่งเก่าให้หมดไป แต่เป็นการปรับปรุงเสริมแต่งและพัฒนา

ถนอมพร เลหจรัสแสง (2551) กล่าวว่า นวัตกรรม เป็นความคิดหรือการกระทำใหม่ ๆ ซึ่งนักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญในแต่ละวงการจะมีการคิดและทำสิ่งใหม่อยู่เสมอ ดังนั้น นวัตกรรมจึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ได้เรื่อยๆ สิ่งใดที่คิดและทำมานานแล้ว ก็ถือว่าหมดความเป็น นวัตกรรมไป โดยจะมีสิ่งใหม่มาแทน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2547, น. 14) ได้ให้ความหมาย “นวัตกรรม” ไว้ว่าหมายถึง วิธีการปฏิบัติใหม่ ๆ ที่แปลกไปจากเดิมโดยอาจจะได้มาจากการคิดค้นพบวิธีการใหม่ ๆ ขึ้นมาหรือมีการปรับปรุงของเก่าให้เหมาะสมและสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ได้รับการทดลอง พัฒนาจนเป็นที่เชื่อถือได้แล้วว่าได้ผลดีในทางปฏิบัติ ทำให้ระบบก้าวไปสู่จุดหมายปลายทางได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น

จรรยา วงศ์สายัณห์ (2543, น. 37) ได้กล่าวถึงความหมายของ “นวัตกรรมการศึกษา ภาษาอังกฤษ” ไว้ว่า นวัตกรรม หมายถึง ความพยายามใดๆ จะเป็นผลสำเร็จหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ก็ตามที่เป็นไปเพื่อจะนำสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาเปลี่ยนแปลงวิธีการที่ทำอยู่เดิมแล้ว กับอีกระดับหนึ่งซึ่ง วงการวิทยาศาสตร์แห่งพฤติกรรม ได้พยายามศึกษาถึงที่มัลักษณะ กรรมวิธี และผลกระทบที่มีอยู่ต่อ กลุ่มคนที่เกี่ยวข้อง

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้น ผู้วิจัยได้สรุปแล้วว่า นวัตกรรม นั้นคือความคิดใหม่หรือ การปฏิบัติแบบใหม่ ซึ่งจะมีการปรับปรุงพัฒนาการกระทำ ลักษณะ กรรมวิธีให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ จาก แนวคิดแบบเก่า จนเป็นที่ยอมรับว่าความเปลี่ยนแปลงแนวคิดทางนวัตกรรมจะเกิดผลดีและผลสำเร็จ ต่อการนำไปใช้ แม้กระทั่งว่านวัตกรรมใดที่มีกรรมวิธีในการใช้นานมาหลายสิบปี นั้นก็ยังคงถือว่าเป็น นวัตกรรมอยู่

2.2 องค์ประกอบของนวัตกรรมทางการศึกษา

ทอมัส ฮิวซ์ (Thomas Hughes, 2009) ได้ให้ความหมายของ “ประเภทของ นวัตกรรม” ว่า มีเป็นการนำวิธีการใหม่ ๆ มาปฏิบัติหลังจากได้ผ่านการทดลองหรือได้รับการพัฒนา มาเป็นขั้น ๆ แล้ว เริ่มตั้งแต่การคิดค้น (Invention) การพัฒนา (Development) ซึ่งอาจจะเป็นไปใน รูปของ โครงการทดลองปฏิบัติก่อน (Pilot Project) แล้วจึงนำไปปฏิบัติจริง ซึ่งมีความแตกต่างไป จากการปฏิบัติเดิมที่เคยปฏิบัติมา

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2543) นวัตกรรม แบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 มีการประดิษฐ์คิดค้น (Innovation) หรือเป็นการปรุงแต่งของเก่า ให้เหมาะสมกับกาลสมัย

ระยะที่ 2 พัฒนาการ (Development) มีการทดลองทำในลักษณะของโครงการทดลองปฏิบัติก่อน

ระยะที่ 3 การนำเอาไปปฏิบัติในสถานการณ์ทั่วไป ซึ่งจัดว่าเป็นนวัตกรรมขั้นสมบูรณ์

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า จำเป็นต้องมีการประดิษฐ์คิดค้นหรือมีการปรุงแตงนวัตกรรมเก่าให้เหมาะสมในแต่ละยุคสมัย จึงมีการพัฒนามีการทดลองในแบบตัวอย่าง ทดลองปฏิบัติก่อนแล้วจึงนำไปปฏิบัติจริง ซึ่งมีความแตกต่างไปจากการปฏิบัติเดิมที่เคยปฏิบัติมา เพื่อประสิทธิภาพในการนำมาใช้งานและนั่นถือเป็นขั้นสมบูรณ์

2.3 ประเภทของนวัตกรรมทางการศึกษา

สเวน (Schwen, 1977) ได้จำแนกประเภทของสื่ออบรมในการจัดการเรียนการสอนว่ามีอยู่ 2 ประเภท ประเภทแรกเป็นสื่อที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสอน ประเภทที่สองคือระบบการถ่ายทอดในสื่อที่ใช้หลัก

อนูวัติน คุณแก้ว (2556, หน้า 43) นวัตกรรมทางการศึกษา แบ่งได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ สื่อการสอน ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อโสตทัศนูปกรณ์ และเทคนิคการสอน

อนูวัติน คุณแก้ว (2556, หน้า 43) และ สมจิต จันทร์ฉาย (2557, น. 157) เรื่องสั้น เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่เรียกว่า สื่อสิ่งพิมพ์ อยู่ในกลุ่มของสื่อการสอน เป็นผลิตภัณฑ์ที่ครูได้สร้างขึ้นใช้ในการเรียนการสอน

กรมวิชาการ (2545, หน้า 7-9) ได้สรุปประเภทของสื่อการเรียนการสอนไว้ 3 หมวดใหญ่ ได้แก่ 1) สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร จดหมาย รายงาน 2) สื่อเทคโนโลยี เช่น วีดิทัศน์ สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และ 3) สื่ออื่น ๆ กล่าวคือสื่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสื่อกิจกรรมหรือกระบวนการ

2.4 การเลือกนวัตกรรมทางการศึกษาสำหรับการวิจัย

คลาก (Clark, 2001) กล่าวว่ากลยุทธ์และวิธีการที่จะสนับสนุนการเรียนรู้แบบเข้มข้นได้ดีที่สุดควรถูกคำนึงถึงเป็นอย่างแรก จากนั้นก็เลือกสื่อที่จะสามารถส่งผ่านองค์ความรู้นั้นไปสู่ผู้เรียนได้ดีที่สุด เพราะว่าสื่อทำงานได้ดีกว่าอย่างอื่นเมื่อมันต้องส่งเนื้อหาและองค์ประกอบต่าง ๆ

อนูวัติน คุณแก้ว (2556, หน้า 48) ได้สรุปหลักการเลือกนวัตกรรมทางการศึกษาดังนี้

- 1) ต้องสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่จะวิจัย
- 2) ต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน
- 3) มีความเป็นไปได้และค่าใช้จ่ายในการใช้นวัตกรรมนั้น ๆ
- 4) มีความสะดวกและความสามารถในการใช้

5) คຸ້ມທຸນແລະຄຸ້ມຄ່າ

ທີศนา แคมมณี (2555, หน้า 2-6) กล่าวว่า การออกแบบการสอนเป็นพฤติกรรมที่มนุษย์ต้องการที่จะช่วยเหลือกันและกันในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตในยุคแรกๆ การสอนมีลักษณะของการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเชื่อ ทักษะและเจตคติ

สมจิต จันทรฉาย (2557, หน้า 161) การออกแบบสื่อการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน ครูจึงต้องตอบคำถามสี่ข้อดังต่อไปนี้ที่ครูต้องตอบให้ได้ เพื่อการออกแบบสื่อที่มีประสิทธิภาพ

- 1) สื่อการเรียนการสอนที่เลือกมานั้นสามารถใช้ได้จริงในห้องเรียนหรือไม่
- 2) การใช้สื่อต่าง ๆ สอดคล้องกับโครงสร้างเนื้อหาที่วางแผนไว้หรือไม่
- 3) สื่อการเรียนการสอนที่จะใช้มีความสมบูรณ์เพียงพอหรือไม่ ยังมีความจำเป็นต้อง ปรับปรุงหรือพัฒนาบางส่วนให้สมบูรณ์มากขึ้นหรือไม่
- 4) สื่อการเรียนการสอนนี้จะให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีต่อผู้เรียนอย่างไรเต็มที่หรือไม่ หากคำตอบของคำถามทั้งสี่ข้อนี้เป็นไปในทางบวกก็แสดงว่าสื่อการเรียนการสอนที่ครูจะใช้เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพและสามารถเสริมสร้างความรู้ที่ครบครันให้แก่ผู้เรียน

วรรณดี ประทีปทอง (2553, หน้า 29-36) การออกแบบแผนการวิจัยเพื่อใช้เครื่องมือในการทดลอง โดยเฉพาะการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยต้องเลือกแบบแผนที่เหมาะสมกับวิธีการทดลอง มีอยู่ 5 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 ศึกษากลุ่มเดียว วัดเฉพาะหลังการทดลอง

แบบที่ 2 ศึกษากลุ่มเดียว วัดก่อนและหลังการทดลอง

แบบที่ 3 ศึกษากลุ่มเดียว วัดหลายครั้ง

แบบที่ 4 ศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ไม่เท่าเทียมกัน วัดหลังการทดลอง

แบบที่ 5 ศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมที่ไม่เท่าเทียมกันวัดก่อนและหลังการทดลอง

แบบที่ 6 ศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการสุ่มวัดหลังการทดลอง

แบบที่ 7 ศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการสุ่มวัดก่อนและหลังการทดลอง

แบบที่ 8 แบบแฟคตอเรียล

จินตนา ไบกาชุย (2534, หน้า 17) กล่าวว่า หนังสือส่งเสริมการอ่าน (Children's Book) เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เน้นไปในทางส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดทักษะในการอ่าน

และนิสัยรักการอ่านมากขึ้น เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาไม่ขัดต่อวัฒนธรรมประเพณีและศีลธรรมอันดีงาม ให้ความรู้ มีคติและมีสารประโยชน์

ถวัลย์ มาศจรัส (2535, หน้า 11) กล่าวว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านจะมีรูปแบบสวยงาม อาจตกแต่งเป็นคำประพันธ์ร้อยกรองหรือร้อยแก้ว มีภาพประกอบสดใส เพื่อโน้มน้าวจิตใจเด็กให้ อยากอ่าน และเพลิดเพลินไปกับภาพและเรื่องราวที่ผู้เขียนนำเสนอ

สมจิต จันทรฉาย (2557, หน้า 161) การออกแบบสื่อการเรียนการสอนต้องคำนึงถึง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน ครูจึงต้องตอบคำถามสี่ข้อดังต่อไปนี้ที่ครู ต้องตอบให้ได้ เพื่อการออกแบบสื่อที่มีประสิทธิภาพ

จากข้อความดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การใช้เรื่องสั้นเป็นเครื่องมือช่วยสอน สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเชื่อ ทักษะและเจตคติ เป็นการจำลององค์ความรู้และ ประสบการณ์ในรูปสื่อสิ่งพิมพ์ ใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีลักษณะเหมาะสมในการให้รายละเอียด และแสดงข้อมูลหรือสารที่ต้องการให้ผู้รับสารเข้าใจได้

2.5 ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, หน้า 2) ได้กำหนดสาระและ มาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 4 สาระ ส่วนสาระที่เหมาะสมกับการวิจัยในครั้งนี้คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ สื่อสาร กล่าวคือ มาตรฐานที่ 1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดง ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐานที่ 2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ และมาตรฐานที่ 3 นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, หน้า 7) กำหนดคุณภาพของผู้เรียน ขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรที่ตรงกับลักษณะงานวิจัยครั้งนี้ ที่สามารถตอบสนองคุณภาพผู้เรียน ได้ คือ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและ สวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ

สิรินารถ เทียนสันเทียะ (2552, หน้า 15) ได้ระบุ สาระการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 3 ในสาระ ที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำอธิบาย ข้อความ เรื่องราว บทอ่านสั้น ๆ สารคดีสั้นๆ หลักการอ่านออกเสียงคำ วลี ประโยค การ์ตูน โฆษณา ฉลากยา ข้อมูล ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สัญลักษณ์ การทักทาย การกล่าวลา การขอบคุณ การ กล่าวแนะนำตนเองและผู้อื่น การพูดแทรกอย่างสุภาพ สถานการณ์ต่าง ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล และ

อาชีพ กิจวัตรประจำวัน ประวัติส่วนตัว กิจกรรมยามว่าง ข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์ต่างๆ ในชุมชน และท้องถิ่น นิทาน บทเพลง บทกวี บทละคร บทภาพยนตร์

สิรินารถ เทียนสันเทียะ (2552, หน้า 17) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเป้าหมายของการใช้เครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้เรียนเข้าใจและอ่านออกเสียงบทอ่านสั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน และใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาเพื่อเข้าใจตีความและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูล และข่าวสาร ทั้งที่เป็นความเรียง (Text information) และไม่ใช่ความเรียง (Non text information) จากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยอ่านข้อมูลในรูปแบบที่หลากหลาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, หน้า 29) ระบุตัวชี้วัดข้อที่ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า นักเรียนต้องสามารถเลือก หรือระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ต พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

3. เรื่องสั้นภาษาอังกฤษ

3.1 คำนิยามและลักษณะของเรื่องสั้น

ดิซชันนารี ออนไลน์ ของเว็บสเตอร์ (Merriam-Webster's Learner's Dictionary, 2015) ได้นิยามเรื่องสั้นไว้ว่า “ร้อยแก้วเชิงพรรณนาที่ถูกแต่งขึ้นมีความยาวสั้นกว่านวนิยาย มักจะใช้ตัวละครไม่มากและมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่ผลกระทบ และบ่อยครั้งเน้นไปที่อารมณ์ความรู้สึกมากกว่าบทบาทตามท้องเรื่อง”

เยาวรัตน์ รุธีรยุทธ (2552, หน้า 7) เรื่องสั้นคือ งานเขียนบันเทิงคดีประเภทเรื่องเล่าขนาดสั้น มีการดำเนินเรื่องอย่างรวดเร็ว มีตัวละครน้อย มีแก่นเรื่องเพียงอย่างเดียว ใช้ฉากและเวลาจำกัด แสดงความขัดแย้งอย่างใดอย่างหนึ่งจนเกิดวิกฤตการณ์ที่ต่อเนื่องเพื่อไปสู่จุดสุดยอดของเรื่อง และคลี่คลายเป็นผลอย่างใดอย่างหนึ่ง

ประภัสสร เสวิกุล (ม.ป.ป) เรื่องสั้นหรือนวนิยาย สิ่งที่จะต้องต้องมีคือ จินตนาการ ศิลปะการประพันธ์ ประสบการณ์ และ วิชาการตามสมควร เรื่องที่เขียนจึงจะออกมาชวนอ่านและมีสาระ หรือมีน้ำหนักร จินตนาการที่ดีจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องเป็นจริง เหมือนกับการที่ต้อง การจะปลูกดอกไม้สักชนิดหนึ่ง ก็จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับดอกไม้ชนิดนั้นอยู่บ้างพอสมควร ดินที่จะใช้ปลูกควรจะเป็นดินแบบไหน ลักษณะดอกและใบเป็นอย่างไร ถ้ารู้จักและมีประสบการณ์มาแล้วย่อมพูดถึงหรือบรรยายถึงได้อย่างถูกต้อง ทำให้อ่านแล้วเห็นภาพตามที่เขียนออกไปได้

สุจิตรา จรจิตร (2547, หน้า 85) เรื่องสั้นเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาในการอ่านน้อย มีตัวละครน้อย และบรรยากาศที่ค่อนข้างจำกัด การเขียนเรื่องสั้นจึงต้องอาศัยศิลปะในการแต่งสูง

thaigoodview.com (2009) ได้สรุปชนิดของเรื่องสั้น ว่ามีอยู่ 4 ชนิด คือ

1. เรื่องสั้นประเภทแสดงแนวคิด (Theme Story) คือ ผู้เขียนมีอุดมคติหรือต้องการชี้ให้เห็นความจริงอย่างใดอย่างหนึ่งของชีวิต
2. เรื่องสั้นประเภทผูกเรื่อง (Plot Story) เรื่องสั้นประเภทนี้มีโครงเรื่องซับซ้อนน่าฉงน และจบชนิดที่ผู้อ่านคาดคิดไม่ถึง หรือนึกไม่ถึงว่าจะจบแบบนั้น
3. เรื่องสั้นประเภทที่เพ่งเล็งจะแสดงลักษณะของตัวละคร (Character Story) เป็นเรื่องสั้นประเภทที่ผู้เขียนถือตัวละครเป็นใหญ่ และต้องการจะเสนอลักษณะอย่างหนึ่งของคนเป็นสำคัญ
4. เรื่องสั้นประเภทที่ถือฉากเป็นสำคัญ (Atmosphere Story) เป็นการเขียนบรรยายสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งมีลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดไปตามพฤติกรรมและตัวละครมีอุดมคติ หรือต้องการชี้ให้เห็นความจริงอย่างหนึ่งของชีวิต

3.2 องค์ประกอบของเรื่องสั้น

ไพรัช เลิศพิริยกุล (ม.ป.ป.) ได้สรุปองค์ประกอบของเรื่องสั้นตามหลักวิชาการไว้ดังนี้

1. แนวคิดหรือแก่นนำของเรื่อง ต้องเป็นแนวคิดสำคัญที่มีลักษณะเด่น คมคาย มีเพียงแนวคิดเดียว
2. โครง เรื่อง ต้องมีลักษณะกะทัดรัด ไม่ยืดยาว ดำเนินเรื่องฉับไว ลักษณะของโครงเรื่องขึ้นอยู่กับชนิดของเรื่อง แต่เรื่องสั้นที่สร้างความประทับใจผู้อ่านมักเป็นเรื่องสั้นชนิดผูกเรื่อง โดยหักมุมจบให้ผู้อ่านคาดไม่ถึง
3. ตัวละคร ไม่ควรมีหลายตัว ต้องมีลักษณะสมจริง สะท้อนชีวิตหรือเป็นตัวแทนของบุคคลจริงๆ
4. ฉาก ต้องสมจริง ให้ภาพจินตนาการชัดเจน น่าสนใจ
5. ถ้อยคำหรือบทสนทนา สมจริง ใช้ภาษาประณีต คมคาย ชวนติดตาม

ดนยา วงศ์ธนะชัย (2542, หน้า 149-151) แบ่งองค์ประกอบของเรื่องสั้นเป็น 6 องค์ประกอบคือ แก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉากและบรรยากาศ

มุทิตา แซ่ซัง (2552) ได้สรุปองค์ประกอบของเรื่องสั้นนั้นเหมือนกับองค์ประกอบของนวนิยาย และองค์ประกอบของเรื่องบันเทิงคดี ตามแนวทางของวินทร์ เลียววาริณ ดังต่อไปนี้

1. แก่นเรื่อง คือ แนวคิดหรือจุดสำคัญของเรื่องที่คุณเขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ

2. โครงเรื่อง คือ คำโครงเรื่องของผู้แต่งกำหนดไว้ก่อนว่าจะแต่งเรื่องไปทางไหน
3. ตัวละคร คือบทบาทสมมุติที่ผู้แต่งกำหนด และเพราะเป็นเรื่องที่เน้นแนวคิดผู้เขียนจึงสร้างตัวละครน้อย
4. บทสนทนา คือถ้อยคำที่ตัวละครใช้พูดจาโต้ตอบกัน
5. ฉาก คือสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง หมายรวมถึงเวลาสภาพสิ่งแวดล้อมนั้นๆ
6. บรรยากาศ คืออารมณ์ต่างๆ ของตัวละครที่เกิดจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 และมีอิทธิพลทำให้เคลื่อนย้ายตามไปด้วย

จากข้อความเบื้องต้น สรุปได้ว่า คุณสมบัติของเรื่องสั้นที่ดี ต้องประกอบด้วย 1.ตัวละครที่น่าสนใจ 2.เหตุการณ์ที่น่าสนใจ 3.การเปิดเรื่องที่เร้าใจ 4.จุดสุดยอด (climax) 5.การปิดเรื่องที่สมบูรณ์ 6.การใช้ภาษาเหมาะสม

3.3 ขั้นตอนในการสร้างเรื่องสั้น

pocketonline.net ได้นำเสนอวิธีเขียนเรื่องสั้นให้น่าอ่านชวนให้ติดตามควรมีรายละเอียดต่อไปนี้คือ

1. คำโครงเรื่อง (plot) คือ การสร้างเหตุการณ์หนึ่งขึ้นมาเริ่มเรื่องและจบเรื่อง การสร้างโครงเรื่องนี้มีหลัก 3 ประการคือ
 - 1.1 โครงเรื่องต้องมีความสับสนวุ่นวาย มีปัญหาต้องแก้ไข มีการผูกปมที่ซับซ้อน
 - 1.2 ในการดำเนินเรื่อง จะไม่ราบรื่น หากแต่ต้องมีอุปสรรคทำให้เรื่องสนุก หรือมีเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้อ่านรอคอยต่อไป
 - 1.3 ปมนั้นค่อยๆคลี่คลาย จนถึงจุดสุดยอดของเรื่อง (cli-max) เป็นการจบหรือปิดเรื่อง
2. ตัวละคร
 - 2.1 สร้างตัวละครให้สมจริง
 - 2.2 การแสดงอุปนิสัยของตัวละครอาจบรรยายหรือเป็นบทที่ตัวละครพูดเอง
 - 2.3 การแสดงอุปนิสัยของตัวละครต้องเสมอดันเสมอปลายตั้งแต่เริ่มเรื่องจนจบเรื่อง
 - 2.4 ตัวละครไม่มากเกินไป

3. ฉาก เป็นสถานที่หรือสิ่งแวดล้อม รวมทั้งบรรยากาศต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับตัวเรื่อง
- 3.1 เลือกฉากให้เหมาะสมกับเรื่อง และดำเนินเรื่องตามบรรยากาศที่ถูกต้อง
- 3.2 ผู้เขียนต้องเขียนฉากที่ตนรู้จักดีที่สุด เพราะจะได้ภาพที่แจ่มชัด
4. บทสนทนา มีข้อปฏิบัติคือ
- 4.1 ไม่พูดนอกเรื่อง
- 4.2 เป็นคำพูดนอกเรื่อง
- 4.3 เป็นคำพูดง่ายต่อการเข้าใจ เหมาะสมแก่ฐานะของตัวละคร
- 4.4 รู้จักหลีกคำ ไม่ใช่คำซ้ำซาก
5. การเปิดเรื่อง เป็นหัวใจของการเขียนเรื่อง เพราะจะทำให้ผู้อ่านติดตามต่อไปหรือไม่ ขึ้นอยู่กับวิธีการเปิดเรื่อง ซึ่งมีอยู่หลายวิธี คือ
- 5.1 สร้างเหตุการณ์หรือการกระทำให้เกิดความสนใจ นำต้นต้น
- 5.2 เปิดเรื่องโดยใช้บทสนทนาที่มีถ้อยคำแปลกในความหมายและเนื้อเรื่อง ก่อให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากติดตามเรื่องต่อไป
- 5.3 เปิดเรื่องโดยการพรรณนา พรรณนาฉาก หรือบรรยายฉากที่ชวนให้ผู้อ่านสนใจ
6. การดำเนินเรื่อง ต้องคำนึงถึงคือ
- 6.1 ควรดำเนินเรื่องไปสู่จุดหมายโดยเร็ว
- 6.2 ปมของเรื่องควรมีความขัดแย้ง 1 แห่ง แล้วค่อยๆคลายปมทีละน้อย สมดังความปรารถนาของผู้อ่านที่รอคอย
7. การปิดเรื่อง เป็นตอนที่สำคัญที่สุด ผู้อ่านจะทราบว่าจะจบลงอย่างไร ซึ่งเป็นจุดสุดยอดของเรื่อง คือ
- 7.1 จบลงโดยที่ทำให้ผู้อ่านประหลาดใจ คาดไม่ถึง
- 7.2 จงลงด้วยความสมปรารถนา หรือสิ้นหวังอย่างใดอย่างหนึ่ง
- จากข้อความนี้ สรุปได้ว่า การเขียนเรื่องสั้น ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึง
- ให้มีตัวละครในเรื่องน้อยที่สุด
 - ร่างรายการถึงตัวละคร และ สิ่งที่คุณอยากให้เกิดในเรื่องอย่างสั้น ๆ
 - ในแผนการเขียนของคุณ ต้องเตรียมย่อหน้าที่จะเสนอฉากสถานที่และการแนะนำตัวละครให้คนอ่านรู้จัก
 - การเปิดเรื่องของคุณต้องมีผลกระทบต่อใจคนอ่าน

- หัวใจสำคัญต้องรู้ว่าเรื่องของคุณเกิดที่ไหน เกี่ยวกับอะไร และมุ่งไปสู่ประเด็นนั้น อย่าโอ้อ้อออกนอกเรื่องในสิ่งไม่จำเป็น
- บทสรุปเรื่องในสองสามย่อหน้าสุดท้ายต้องขมวดทุกอย่างเข้าด้วยกัน และต้องตอบข้อสงสัยที่คุณเปิดประเด็นเอาไว้
- คุณอาจจะหักมุมในตอนจบ เพื่อสร้างสิ่งที่ไม่ถึงให้กับคนอ่าน
- เขียนให้ตรงประเด็นและเรียบง่ายที่สุด

3.4 ประโยชน์และข้อจำกัดของเรื่องสั้น

sites.google.com ได้สรุปประโยชน์ของการอ่านเรื่องสั้นและนวนิยายไว้ดังนี้

1. ฝึกสมาธิ: การอ่านหนังสือทำให้เราสามารถจดจ่ออยู่กับเรื่องราว ถือว่าเป็นการฝึกฝนให้เกิดสมาธิได้อย่างแน่นอน
2. ฝึกนิสัยรักการอ่าน การเขียนภาษาไทยให้ถูกต้อง: ทุกตัวอักษรต้องผ่านสายตา ฉะนั้นแล้วการอ่านนวนิยาย เป็นการฝึกการอ่านภาษาไทย สังเกตตัวสะกดที่ถูกต้อง รับรองได้ว่าวรรณยุกต์ทุกตัวสะกด ถูกต้องครบถ้วนอย่างแน่นอน
3. สร้างจินตนาการ: เสริมสร้างความรู้ด้านต่างๆ ของสังคม แนวอิงประวัติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเมืองการปกครองในแต่ละยุคสมัย เรียนรู้ความเปลี่ยนแปลงของแต่ละสังคม แต่ละช่วงเวลา เปิดโลกทัศน์ และมุมมองใหม่ให้กับให้กับตัวคุณเอง
4. สัมผัสกับสถานที่ต่างๆ ได้อย่างไม่มีข้อจำกัด: เรื่องราวทั้งในและนอกประเทศ บางครั้งเราอาจไม่ได้มีโอกาสไปสัมผัสสถานที่นั้นได้จริง นวนิยายจะพาเราไปสัมผัสกับสถานที่เหล่านั้น ด้วยการลงทุนแบบประหยัดมากที่สุด แต่กลิ่นอายบรรยากาศถูกบันทึกในความทรงจำอย่างครบถ้วน
5. มองโลกในแง่ดี คนคิดบวกเสมอ: การเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ผ่านตัวหนังสือจะทำให้เราเข้าใจความเป็นธรรมชาติของโลกมากขึ้น ส่งผลต่อระบบความคิด และมุมมองในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี

3.5 เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างเรื่องสั้นสำหรับการวิจัย

3.5.1 ขนมหินหล่มเก่า

อนงค์พรรณ หัตถมาศ และสุวภาภรณ์ ศรีเทพ (2551, หน้า 8-10 อ้างในสมพร แฟงพิพัฒน์, 2546, น. 74-75) กล่าวว่า งานบุญ งานบวช งานบุญเดือนสี่ หรือเรียกว่าบุญเพรส มักทำนิยมขนมหินถวายพระและแขกที่มาร่วมงาน และจุดเด่นของขนมหินหล่มเก่าก็คือเส้นเล็ก นุ่มเหนียว อร่อย มีน้ำยาหลายชนิดให้เลือก ทานรวมกับผักปลอดสารพิษ เช่น ผักก้านจอบ ผักกระถิน ผักกาดทอง ถั่วฝักยาว เป็นต้น นิยมจัดวางไว้เป็นชยุ่ม ๆ มีอาหารเสริมและขนมไว้บริการ เช่น ข้าว

เหนียวหนุบปัง กุนเชียง ลูกชิ้น นอกจากจะทำเป็นเส้นเล็ก ๆ แล้ว ยังทำหัวไก๋โถก และที่สำคัญนิยมบีบเป็นเส้นให้รับประทานกันสด ๆ

อัญชลี ธรรมะวิริกุล (2009) ขนมนจีนอำเภอหล่มเก่าเป็นอาหารพื้นบ้านที่ขึ้นชื่อของจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกว่าขนมนจีนที่อื่น คือ เส้นขนมนจีนจะทำขึ้นมาใหม่ ๆ เส้นจะเหนียว ขาว นุ่ม มีเส้นเล็ก สีของเส้นขนมนจีนนอกจากจะเป็นเส้นสีขาวธรรมดาแล้ว ยังมีเส้นที่ใช้สีจากสมุนไพรชนิดต่าง ๆ เช่นเส้นสีเหลืองจากฟักทอง เส้นสีม่วงจากดอกอัญชัน เส้นสีเขียวจากใบเตย เส้นสีส้มจากแครอท เป็นต้นด้วยลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์นี้จึงทำให้ขนมนจีนหล่มเก่าเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย และเรียกกันติดปากว่า “ขนมนจีนหล่มเก่า”

3.5.2 จิตรกรรมฝาผนัง วัดนาทราย

นฤมล กางเกตุ (2556, หน้า 84) ได้อธิบายถึงรูปแต้มหรือจิตรกรรมฝาผนังภายในสิม วัดนาทรายว่า เป็นภาพสีฝุ่นบอกเล่าเรื่องราวพระเจ้าสิบชาติหรือทศชาติชาดก ภาพวิถีชีวิตประเพณีต่างๆ ของชาวบ้านในอดีต

ปิลันธนา สงวนบุญอุพงษ์ (2554, หน้า 77) กล่าวว่า จิตรกรรมฝาผนัง (Mural Painting) ในอุโบสถวัดนาทราย ช่างเขียนได้หยิบยกทศชาติชาดกมาเล่าเรื่องในอดีตของพระพุทธเจ้า 10 ชาตีก่อนที่พระโพธิสัตว์จะเสวยพระชาติเป็นพระพุทธเจ้า ฝีมือช่างเป็นลายเส้นสีสันมีลักษณะเฉพาะตัว สอดแทรกรายละเอียดปลีกย่อยในวิธีการเขียนแบบประเพณีไทย ทำให้นิเวศนาทศชาติชาดกที่มีเรื่องราวรายละเอียดที่แตกต่างไม่เหมือนใคร สะท้อนถึงความงดงามของภาพและเนื้อหาอันเป็นเอกลักษณ์เอาไว้อย่างเด่นชัด

สุวัฒน์ บุศย์เมือง และคณะ (2551, หน้า 17-18) วัดนาทราย หรือชื่อทางราชการว่า “วัดศรีมงคล” ตั้งอยู่บ้านนาทราย หมู่ 2-3 ตำบลวังบาล อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ บิดาของนางมยุรี หนึ่งในกลุ่มคนที่อพยพมาจากประเทศลาว เป็นหัวหน้าในการสร้างวัดนาทราย สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ภาพภายในโบสถ์ปรากฏภาพเขียนฝาผนังที่สวยงามทั้ง 4 ด้าน หากผู้ไม่มีเคยมาเที่ยวหรือสังเกตมาก่อนจะเข้าใจว่าคล้ายคลึงกับภาพเขียนที่วัดพระเชตุพน กรุงเทพมหานคร ลักษณะเด่นก็คือมีการแสดงภาพสังคมในสมัยนั้น การทำหากิน การล่าสัตว์ หาเนื้อ หาปลา การค้าขายโดยเรือสำเภา หมู่บ้านคนจีนไว้ผมเปีย

3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเรื่องสั้น

นภัสวรรณ ภัทรากุล ยุรฉัตร บุญสนธิ และ มาโนช ดินลานสกุล (2555, หน้า 74) สรุปว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านไม่ใช่แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เรียน ครูผู้สอนจึงสามารถพัฒนารูปแบบและเนื้อหาของหนังสือได้ตามความต้องการ เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียน ส่งผลให้เกิดความอยากอ่าน และเป็นเครื่องมือที่จะช่วยกระตุ้นให้เกิดนิสัยรักการอ่านได้ หลังจากทำการวิจัยหนังสือส่งเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง

“มหัศจรรย์ชายแดนใต้” พบว่าเครื่องมือช่วยสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานเท่ากับ 81.60/84.90 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากใช้หนังสือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.25)

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ดิสชั่นนารี ออนไลน์ ของเว็บสเตอร์ (Webster's Online Dictionary, 2007) ให้ความหมายว่า หมายถึง สถานะที่แสดงถึงความสำเร็จในบางสิ่งบางอย่างและพจนานุกรม Merriam-Webster Online (2007) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ (achievement) มีความหมาย 3 ประการคือ (1) สิ่ง ที่แสดงถึงความสำเร็จ (2) ผลที่ได้รับจากความพยายาม และ (3) คุณภาพและปริมาณของผลงาน นักเรียน

มนตร์วี นันตะเสน (2543, หน้า 26) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่เกิดขึ้นหลังจากได้รับการฝึกอบรมสั่งสอนทั้งในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา จึงถือได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือผลผลิตที่สำคัญของการเรียนการสอน การ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นกิจกรรมหลักในกระบวนการเรียนการสอนของครู นอกจากนี้

อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินทร์ ชูชม (2543, หน้า 10) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียนซึ่งได้ประเมินผลจากสองวิธี คือ (1) กระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทั่วไป (2) กระบวนการที่ได้จากเกรดเฉลี่ยของสถาบันการศึกษาซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาที่ ยาวนาน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของคำว่า “สัมฤทธิ์” ว่า หมายถึง ความสำเร็จ (ในคำว่า สัมฤทธิผล) (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, หน้า 1171) และ สิริวรรณ พรหมโชติ (2542, หน้า 17) ให้ความหมายของ “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” ว่า หมายถึง ความสามารถในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการกระทำประสานกัน และต้องอาศัย ความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา แสดงออกในรูปของความสำเร็จ ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางสติปัญญา หรือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

จากข้อความดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นสิ่งที่ชี้ ผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา ซึ่งนอกจากจะเป็นเรื่องการพัฒนาความรู้ความสามารถทางสติปัญญา ของผู้เรียนแล้ว ยังแสดงถึงคุณค่าของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้

ความสามารถของผู้สอน โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในบอกผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนว่า เพื่อเป็นตัวชี้วัดความรู้ของนักเรียน

4.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไอแซงค์ อาโนลด์ และไมลีย์ (อ้างถึงใน ปริยทิพย์ บุญคง, 2546, หน้า 7) ได้แบ่ง ลักษณะของ คำว่า ผลสัมฤทธิ์เป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยผลมาจากการกระทำ ที่ต้องอาศัยทั้งความสามารถทั้งทางร่างกายและทางสติปัญญา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนโดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้จากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต

บลูม (Bloom, 2545) กล่าวว่าองค์ประกอบด้านจิตใจมีส่วนอยู่ในความแปรปรวนของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตอนปลายเทอม ร้อยละ 25% คุณภาพการสอนมีส่วนร่วมอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ร้อยละ 25% และ 3 ตัวแปร คือ ความรู้พื้นฐานในการเรียนองค์ประกอบทางด้านจิตใจและคุณภาพการสอนร่วมกัน มีส่วนอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตอนสิ้นเทอมร้อยละ 70

จากลักษณะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถสรุปได้ว่าลักษณะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือความรู้และสติปัญญาของนักเรียน ที่ใช้ในการสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อหาตัวชี้วัดของผลความรู้ของนักเรียนที่ผ่านการเรียนในเนื้อหาเพื่อบ่งบอกว่า เนื้อหานั้นๆ มีคุณภาพและได้มาตรฐานเพื่อที่จะสามารถนำเผยแพร่เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมได้

4.3 ประเภทของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ลิวิน สายยศ และอังคณา สายยศ (2548, หน้า 146) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนหลังจากที่ได้เรียนไปแล้วซึ่ง ซึ่งแบ่งแบบทดสอบคือ แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา หรือจากครูที่สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองหาคุณภาพหลายครั้ง จนมีคุณภาพดีจึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ และเป็นคำถามที่วัดเนื้อหา พฤติกรรมด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้ 1) วัดด้านการนำไปใช้ 2) วัดด้านการวิเคราะห์ 3) วัดด้านการสังเคราะห์ 4) วัดด้านการประเมินค่า

สมนึก ภัททิยธนี (2546, น. 78-82) องค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า แบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางสมองต่างๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้ว ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ข้อสอบแบบเติมคำ ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์ให้ผู้ตอบเติมคำ หรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้นั้น เพื่อให้มีใจความสมบูรณ์และถูกต้อง ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ ลักษณะทั่วไปข้อสอบประเภทนี้คล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ

จากข้อความดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์คือ แบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพและเป็นแบบทดสอบที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ใช้สอนเด็กเพื่อเป็นตัวบ่งบอกว่าเด็กเข้าใจในเนื้อหาที่สอน และในแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ต้องเป็นแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางการอ่านของนักเรียน ที่ ผลสัมฤทธิ์จึงเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะต้องเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพของเครื่องมือและคุณภาพของนักเรียน

4.4 ข้อดีและข้อเสียของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เฉิน (Chen, 2004, น. 57) ได้กล่าวถึง ข้อเสียของผลสัมฤทธิ์ว่า เป็นเรื่องยากที่เด็กจะสามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษ ออกมาใช้ได้เต็มที่ เด็กอาจจะไม่คิดว่ามีผลกระทบอะไร มันจึงเป็นผลเสียให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ต่ำ และอาจไม่สามารถประเมินคุณภาพของเครื่องมือได้อย่าง 100%

ไพศาล หวังพานิช (2546, น. 89) กล่าวข้อดีของผลสัมฤทธิ์ทางการ สามารถทำให้ผู้วิจัยรู้คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือการสอบ จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วมีความรู้เท่าใด สามารถวัดได้โดยการใช้แบบทดสอบต่าง ๆ เช่น ใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ข้อสอบวัดภาคปฏิบัติ

จากข้อดีและข้อเสียของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าข้อดีของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ผู้วิจัยสามารถรู้คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม และการสอบช่วยวัดระดับความรู้ของนักเรียนได้ ข้อเสีย คือ นักเรียนที่ทำแบบทดสอบอาจจะไม่ตระหนักถึงผลของแบบทดสอบ เพราะอาจจะไม่เกี่ยวกับตัวเด็กโดยตรง ทำให้เด็กไม่ใส่ใจกับการสอบ แต่ทั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ยังสำคัญในการประเมินเนื้อหาและเครื่องมือของผู้วิจัย

4.5 วิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พรรณทิภา คำพรหม (2551) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ การวิเคราะห์ถดถอยแบบกำหนดลำดับขั้น พบว่า นิสิตนักศึกษาคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ มีทักษะการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีทักษะการใช้แหล่งความรู้ ทักษะการเขียนรายงาน และทักษะการประเมินตนเองอยู่ในระดับสูง และมีทักษะการบริหารเวลา ทักษะการอ่าน ทักษะการจำ ทักษะการจดบันทึก ทักษะการตั้งคำถาม และทักษะการเตรียมตัวสอบ อยู่ในระดับปานกลาง

พระครูสุตวิสุทธิคุณ (2548) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของพบว่า (1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด คือ หลักสูตร พฤติกรรมครู สิ่งแวดล้อม และน้อยที่สุด คือ การสนับสนุนของชุมชน การพิจารณาในรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรพบว่า ปัจจัยที่มีผลมากที่สุด คือ การนำหลักสูตรไปใช้ ในเรื่องสิ่งแวดล้อม

เพ็ญแข ดวงขวัญ (2548) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร พบว่า วิชาภาษาอังกฤษ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ คุณภาพการพบกลุ่ม ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน ทักษะคิด การใช้เวลาเพื่อการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม)

เฉิน (Chen, 2004, p. 57) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลกระทบของวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการของนักเรียน ในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ ในวิทยาลัยแห่งหนึ่งของประเทศไต้หวัน การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ 2 แบบที่นำมาใช้กับกลุ่มทดลองคือ เทคนิคจิกซอร์และเทคนิค STAD ส่วนนักศึกษาในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาในกลุ่มทดลองมีผลคะแนนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาในกลุ่มควบคุม และกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชายในกลุ่มที่ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ สามารถแสดงผลการปฏิบัติที่ดีขึ้นมากกว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชายในกลุ่มที่ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ

จากข้อความดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบทางสติปัญญา หรือการสอบที่วัดความรู้ความสามารถทางการเรียนด้านเนื้อหา ด้านวิชาการและทักษะต่างๆ ของวิชาต่างๆ ความรู้ของเด็กที่ได้เรียนมาแล้วเพื่อเป็นตัววัดผลทางการเรียนเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพของผู้เรียน และประสิทธิภาพของเครื่องมือ เพื่อที่จะนำไปใช้ประโยชน์สำหรับสังคมในการส่งเสริมการอ่าน

5. ความพึงพอใจ

5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

กาญจนา อรุณสุขขุจี (2546, น.5) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่า เป็นการแสดงออก ทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตโดยการแสดงออกค่อนข้างสลับซับซ้อนและต้องมีสิ่งที่ตรงต่อความต้องการของบุคคลจึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าใจเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจ

กูด (Good, 2002, น. 320) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า สภาพคุณภาพหรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งมาจากความสนใจต่างๆ และทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งที่ทำอยู่

วรูม (Vroom, 2000, น. 328) ได้ให้ความหมายว่า ทัศนคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้ แทนกัน ได้ เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมใน

สิ่งนั้น ทักษะด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้นและทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจ

โทมัส และ เอิร์ล (Thomas & Earl, 1973, หน้า 384) ได้ให้แนวคิดความพึงพอใจว่าการวัดความพึงพอใจเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้กันอยู่ เพื่อทราบผลของการให้บริการที่ดีเลิศทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจเป็นสิ่งที่บริษัทเชื่อว่ามีคุณค่าและควรให้ความสนใจในความต้องการและปัญหาของลูกค้าในการให้บริการด้านสุขภาพ ผู้บริหารขององค์กรจึงต้องมีความรับผิดชอบในการปรับปรุงคุณภาพให้เกิดประสิทธิผลและให้ผลดีอย่างต่อเนื่อง

วริพ พรณเทวี (2542, น. 11) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของบุคคลที่ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีก็จะเกิดความพึงพอใจมากแต่ก็อาจจะมีผิดหวัง หรือไม่พึงพอใจเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนคาดหวังไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

ธनिया ปัญญาแก้ว (2541, น. 12) ได้ให้ความหมายว่า สิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจจะเกี่ยวกับลักษณะของงาน ปัจจัยเหล่านี้นำไปสู่ความพอใจในงานที่ทำได้แก่ความสำเร็จ การยกย่อง และความก้าวหน้าเมื่อปัจจัยเหล่านี้อยู่ต่ำกว่า จะทำให้เกิด ความไม่พอใจงานที่ทำ ถ้าหากว่างานให้ความก้าวหน้า ความสำเร็จ และการยกย่องแก่ผู้ปฏิบัติงานแล้ว พวกเขาจะพอใจและมีแรงจูงใจในการทำงานเป็นอย่างมาก

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจคือ ความรู้สึกพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจก็จะเกิดความพอใจ ชอบใจ เกิดเป็นทัศนคติด้านบวก ที่แสดงให้เห็นถึงสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบที่แสดงให้เห็นถึงสภาพความไม่พึงพอใจ ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไปได้ ดังนั้น ความพึงพอใจจึงเป็นเพียงปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของขบวนการประเมินโดยบ่งบอกถึงทิศทางของผลประเมินว่าจะเป็นไปในลักษณะทิศทางบวก หรือทิศทางลบหรือไม่มีปฏิกิริยา คือ เฉยๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนั้นก็ได้

5.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ

มิลเลท (Millet, 2005) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนนั้นเป็นที่พอใจหรือไม่ วัดจากการสอนอย่างเท่าเทียม คือ การสอนที่มีความยุติธรรมเสมอภาคไม่ว่าผู้เรียนจะเป็นใคร การสอนที่ดีคือการทำให้ผู้เรียนเข้าใจตามลักษณะบทเรียน และตามความต้องการของผู้เรียน การสอนอย่างเท่าเทียมและมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ คือความพึงพอใจในด้านสถานที่ บุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอนอย่างต่อเนื่อง

วอน ฮัลเลอร์ กิลเมอร์ (Von Haller Gilmer, 2000, น. 350-384) สรุปองค์ประกอบของความพึงพอใจ ได้แก่ 1) ลักษณะทางสังคม (Social Aspects) ได้แก่การมีความสัมพันธ์ที่ดีทำให้เกิดความพึงพอใจ 2) ลักษณะของกิจกรรมที่ทำ (Intrinsic Aspects) ได้แก่ การมีความสัมพันธ์ที่ดีที่ทำให้เกิดความพึงพอใจลักษณะของกิจกรรมที่ตรงกับความรู้ความสามารถ ความมั่นคงปลอดภัย (Security) ได้แก่ ความมั่นคงของกิจกรรม 3) การติดต่อสื่อสาร ได้แก่ การสื่อสารเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างราบรื่น 4) สภาพการทำงาน ได้แก่ สภาพแวดล้อม แสง เสียงอากาศ เป็นต้น

บาร์นาร์ด (Barnard, อ้างอิงจาก ราชันย์ ธงชัย, 2555) กล่าวถึง สิ่งจูงใจหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไว้ ดังนี้

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ ได้แก่ เงิน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ฯลฯ
2. สิ่งจูงใจเกี่ยวกับโอกาส เช่น โอกาสเกี่ยวกับความมีชื่อเสียง ความมี

อิทธิพลโดยการได้รับตำแหน่งดีๆ เป็นต้น

3. สิ่งจูงใจเกี่ยวกับสภาพความช่วยเหลือการได้รับบริการต่างๆ
4. ความสามารถขององค์กรที่จะให้ความพึงพอใจแก่บุคคลโดยเปิดโอกาสให้แสดงอุดมคติโดยเสรี เพื่อกระตุ้นให้บุคคลเกิดความภูมิใจในฝีมือ และมีโอกาสได้รับสวัสดิการต่างๆ
5. สิ่งจูงใจเกี่ยวกับผู้ร่วมงานการมีความสัมพันธ์อันดีมิตรกับบุคคลใน

หน่วยงาน

อเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ (2548, หน้า 177) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นสิ่งที่ผู้รับบริการจะแสดงออกในทางบวกหรือลบต่อสิ่งที่ได้รับจากการบริการ และการนำเสนอการบริการโดยเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตามปัจจัยแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการบริการ ได้แก่

1. ผลลิตภัณฑ์บริการ ในการนำเสนอการบริการจะต้องมีผลลิตภัณฑ์บริการที่มีคุณภาพและระดับการให้บริการที่ตรงกับความต้องการของผู้รับบริการ โดยผู้ให้บริการจะต้องแสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่ และจริงจังต่อการสร้างเสริมคุณภาพของผลลิตภัณฑ์บริการที่จะส่งมอบให้แก่ผู้รับบริการ

2. ราคาค่าบริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการเกิดจากการประเมินคุณภาพและรูปแบบของการบริการเทียบกับราคาค่าบริการที่จะต้องจ่ายออกไป โดยผู้ให้บริการจะต้องกำหนดราคาค่าบริการที่เหมาะสมกับคุณภาพของการบริการ และเป็นไปตามความเต็มใจที่จะจ่าย (Willingness to Pay) ของผู้รับบริการ ค่าบริการจะถูกหรือแพงขึ้นอยู่กับความสามารถในการจ่ายและเจตคติต่อราคาของกลุ่มผู้รับบริการอีกด้วย

3. สถานที่บริการ ผู้ให้บริการจะต้องมองหาสถานที่ในการให้บริการที่ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก มีสถานที่ที่กว้างขวางเพียงพอและต้องคำนึงถึงการอำนวยความสะดวกแก่ผู้รับบริการในทุกด้าน เช่น การมีสถานที่จอดรถ หรือการให้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งทำให้ประเด็นด้านสถานที่ให้บริการลดลงไปได้ เป็นต้น

4. การส่งเสริมแนะนำบริการ ผู้ให้บริการจะต้องให้ข้อมูลข่าวสารในเชิงบวกแก่ผู้รับบริการทั้งในด้านคุณภาพการบริการและภาพลักษณ์ของการบริการผ่านทางสื่อต่างๆ เพื่อให้ผู้รับบริการได้นำข้อมูลเหล่านี้ไปช่วยประเมินเพื่อตัดสินใจใช้บริการต่อไป

5. ผู้ให้บริการ จะต้องตระหนักตนเองว่ามีส่วนสำคัญในการสร้างให้เกิดความพึงพอใจในการบริการของผู้รับบริการ โดยในการกำหนดกระบวนการจัดการ การวางรูปแบบการบริการจะต้องคำนึงถึงผู้รับบริการเป็นสำคัญ ทั้งแสดงพฤติกรรมบริการและเสนอบริการที่ลูกค้าต้องการด้วยความสนใจเอาใจใส่อย่างเต็มที่ด้วยจิตสำนึกของการบริการ

6. สภาพแวดล้อมของการบริการ ผู้ให้บริการจะต้องสร้างให้เกิดความสวยงามของอาคารสถานที่ ผ่านการออกแบบตกแต่ง การแบ่งพื้นที่อย่างเหมาะสมลงตัวสร้างให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรผู้ให้บริการและสื่อภาพลักษณ์เหล่านี้ออกไปสู่ผู้รับบริการอีกด้วย

7. กระบวนการบริการ ผู้ให้บริการต่างมุ่งหวังให้เกิดความมีประสิทธิภาพของการจัดการระบบการบริการเพื่อเพิ่มความคล่องตัวและความสามารถในการสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้อย่างถูกต้อง มีคุณภาพ โดยการนำบุคลากร เทคโนโลยีเข้ามาร่วมกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการและหวังต่อประสิทธิผลที่จะเกิดขึ้นต่อผู้รับบริการ

5.3 ประโยชน์ของประเมินความพึงพอใจ

เอนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ (2548, หน้า 172-173) ความพึงพอใจในการบริการของผู้รับบริการเป็นเป้าหมายสำคัญที่ผู้ให้บริการทั้งหลายต่างหากกลยุทธ์ทางการจัดการและยุทธศาสตร์การตลาดมาประยุกต์ใช้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะทำให้ผู้รับบริการเกิดความประทับใจในการบริการและกลับมาใช้บริการซ้ำอีก ดังนั้น ความพึงพอใจจึงเป็นประเด็นที่มีความสำคัญต่อบุคคลหลายฝ่าย ได้แก่

1. ผู้ให้บริการ กล่าวคือ ในการจัดให้เกิดการบริการแก่ผู้มารับบริการนั้น สิ่งที่ผู้ให้บริการควรจะต้องคำนึงถึงและยึดถือคือ

1.1 ความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของการบริการรูปแบบการบริการที่ดีจะต้องสามารถตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการได้ โดยผู้ให้บริการจะต้องทำการสำรวจหรือศึกษาความต้องการของกลุ่มผู้รับบริการเป้าหมายเสียก่อน จากนั้นจึงสามารถกำหนดรูปแบบการบริการที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการบริการที่น่าประทับใจแก่ผู้มารับบริการได้

1.2 ความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นตัวแปรสำคัญในการประเมินคุณภาพของการบริการ เนื่องจากเป็นเกณฑ์ที่ชัดเจนส่งผลต่อการกลับมาใช้บริการซ้ำของผู้รับบริการ โดยทั่วไปองค์การธุรกิจบริการจะทำการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในหลายๆ ด้าน เช่น อาคารสถานที่ อุปกรณ์เครื่องใช้ ความน่าเชื่อถือของกิจการบริการ ความเต็มใจในการให้บริการ ความรู้และความสามารถในการให้บริการ และบุคลิกลักษณะของผู้ให้บริการ เป็นต้น

1.3 ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานเป็นตัวชี้คุณภาพและความสำเร็จของงานบริการเนื่องจากการบริการจะดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับผู้ให้บริการซึ่งการปฏิบัติงานจะมีคุณภาพนั้น ผู้ให้บริการจะต้องมีความพึงพอใจในงานของตน จึงจะทุ่มเทในการทำงานและเป็นสิ่งที่น่าสนใจไปสู่ความพึงพอใจของผู้รับบริการ

2. ผู้รับบริการ กล่าวคือ สิ่งที่ผู้รับบริการมุ่งหวังต้องการจะได้อาจจากการมารับบริการนั้น ก็คือความสะดวกสบาย ความรวดเร็วและคุณภาพการบริการที่ดี ดังนั้น ความพึงพอใจจึงเป็นตัวหลักด้านคุณภาพของการบริการของผู้ให้บริการ ซึ่งจะส่งผลดีต่อผู้รับบริการดังนี้

2.1 ความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นตัวหลักด้านคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของผู้รับบริการเอง ซึ่งมุ่งหวังที่จะได้รับการบริการที่ดีจากการที่ได้ไปใช้บริการยังที่ต่างๆ ความพึงพอใจของผู้รับบริการนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ให้บริการจะต้องตระหนักถึงและจัดให้มีอย่างเพียงพอ ทำให้เกิดการแข่งขันเพื่อที่จะนำเสนอสิ่งที่ดีกว่าแก่ผู้รับบริการ ส่งผลให้ผู้รับบริการได้รับการบริการที่ดีมีคุณภาพมากขึ้นเรื่อยๆ

2.2 ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานบริการ ช่วยพัฒนาคุณภาพของงานบริการและอาชีพบริการ เนื่องจากผู้ให้บริการที่มีความพึงพอใจในการทำงาน จะทำงานด้วยความเต็มใจ ทุ่มเท สร้างสรรค์และส่งเสริมมาตรฐานในการให้บริการ ส่งผลให้คุณภาพในการบริการสูงขึ้น และงานบริการกลายเป็นงานที่แพร่หลายมากขึ้น มีบุคลากรที่มีทักษะและความสามารถเข้าสู่วงการธุรกิจบริการมากขึ้น เกิดการขยายตัวของธุรกิจบริการ ส่งผลต่อลักษณะการบริการ ทำให้ผู้รับบริการได้รับการบริการที่มีความหลากหลายและมีคุณภาพสูงยิ่งขึ้นต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาและพัฒนาเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัฒนาทรายและ
ชนมจินหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
ตามขั้นตอนดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ขั้นตอนที่ 3 การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
- ขั้นตอนที่ 4 รูปแบบการวิจัย
- ขั้นตอนที่ 5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ขั้นตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล ตำบล
หล่มสัก อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ในภาค
การศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ทุกคน

3.1.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล ตำบล
หล่มสัก อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ในภาค
การศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน จำแนกเป็น ชาย 5 หญิง 15 คน (งานทะเบียน
โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล, 2558) กำหนดเลือกแบบเจาะจง (อนุวัติ คุณแก้ว, 2556, น. 102)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่าน
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 Amazing Lomkao Rice Noodles มี 5 ตอน ประกอบด้วย
 ตอนที่ 1 Young Helpers
 ตอนที่ 2 Today's Missions
 ตอนที่ 3 Amazing 7 Colors
 ตอนที่ 4 Top Secret Recipe
 ตอนที่ 5 New Year Merit

เรื่องที่ 2 Nasai Temple of the Mural Painting มี 5 ตอน ประกอบด้วย
 ตอนที่ 1 The Last Term
 ตอนที่ 2 Study Trip
 ตอนที่ 3 Big Surprise
 ตอนที่ 4 Local Tour Guide
 ตอนที่ 5 Say Farewell

3.2.2 แบบฝึกหัดในบทเรียนเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดเพชรบูรณ์
 จำนวน 10 ตอน แต่ละตอนแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำศัพท์ จำนวน 7 ข้อ ใช้แบบโยงคำ
 ส่วนที่ 2 ไวยากรณ์ จำนวน 5 ข้อ ใช้แบบเติมคำ และ
 ส่วนที่ 3 ความเข้าใจ จำนวน 7 ข้อ ใช้แบบตัวเลือก

3.2.3 แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ จำนวน
 1 ฉบับ มีทั้งหมด 20 ข้อ (40 นาทีต่อฉบับ)

เรื่องที่ 1 Amazing Lomkao Rice Noodles จำนวน 10 ข้อ แบ่งเป็น
 - คำศัพท์ 5 ข้อ
 - ไวยากรณ์ 5 ข้อ

เรื่องที่ 2 Nasai Temple of the Mural Painting จำนวน 10 ข้อ แบ่งเป็น
 - คำศัพท์ 5 ข้อ
 - ไวยากรณ์ 5 ข้อ

3.2.4 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่น
 เพชรบูรณ์ จำนวน 1 ฉบับ มีทั้งหมด 20 ข้อ (40 นาทีต่อฉบับ)

เรื่องที่ 1 Amazing Lomkao Rice Noodles จำนวน 10 ข้อ แบ่งเป็น
 - คำศัพท์ 5 ข้อ
 - ไวยากรณ์ 5 ข้อ

เรื่องที่ 2 Nasai Temple of the Mural Painting จำนวน 10 ข้อ แบ่งเป็น

- คำศัพท์ 5 ข้อ
- ไวยากรณ์ 5 ข้อ

3.2.5 แบบประเมินความพึงพอใจต่อเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์
3 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

- 1) ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้น โรงเรียน อำเภอ และจังหวัด
- 2) ตอนที่ 2 ประเด็นวัดความพึงพอใจ ประกอบด้วย ด้านเนื้อหา ด้านผู้สอน ด้านเวลา และสถานที่ และด้านความเข้าใจของผู้เรียน จำนวน 22 ข้อ และ
- 3) ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.3 การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

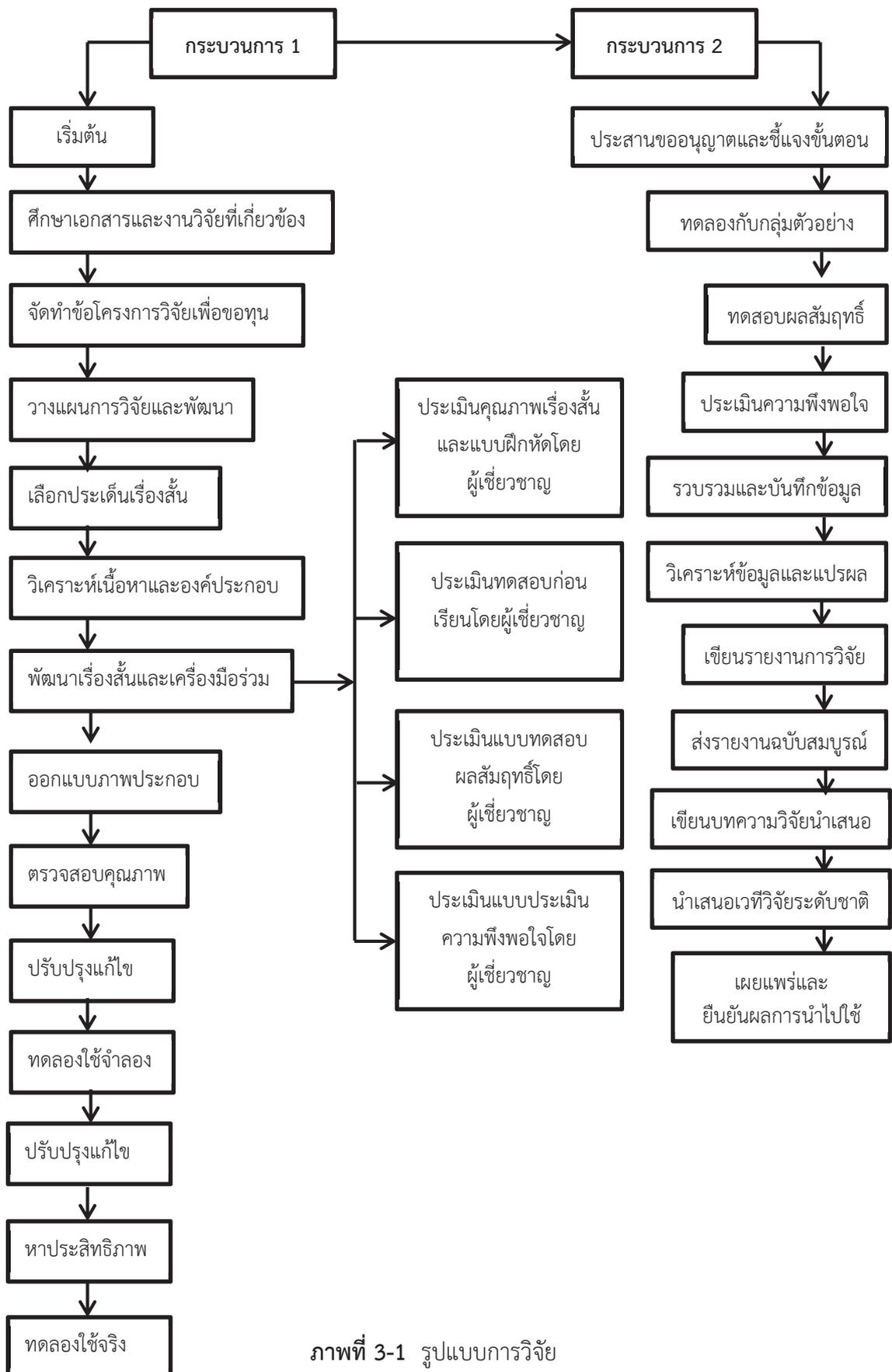
3.1 นำเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัฒนาทรายและขนมจีน หล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ด้านเนื้อหา ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล การศึกษา จำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสม (หาค่า ความเที่ยงตรง Validity – IOC ระหว่าง 0.50 – 1.00)

3.2 นำเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัฒนาทรายและขนมจีน หล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลองสอนกับเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่มีผลการเรียนต่ำ – ปานกลาง ในวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง โดยให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข (หาค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก Discrimination ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป)

3.3 นำเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลองสอนกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน แล้วหาประสิทธิภาพของเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ความเชื่อมั่น Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204)

3.4 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้รูปแบบในการศึกษาดังนี้

ภาพที่ 3-1 รูปแบบการวิจัย

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นเชิงคุณภาพ กล่าวคือเป็นการวิจัยเชิงพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา วิธีการวิจัยถูกกำหนดรายละเอียดดังนี้

3.5.1 ขั้นตอนเตรียมพร้อม

1) กำหนดกลุ่มอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ห้องเรียน ของโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จังหวัดเพชรบูรณ์ ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ทำการสุ่มเลือกแบบเจาะจง ได้จำนวน 20 คน ประกอบด้วย ชาย 5 คน หญิง 15 คน (งานทะเบียน โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล, 2558)

2) ผู้วิจัยทำการสร้างเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์พร้อมแบบฝึกหัดในบท จำนวน 2 เรื่อง แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ เป็นเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้

3) ผู้วิจัยหาคุณภาพของเครื่องมือทั้ง 4 อย่าง จำแนกรายละเอียดได้ดังนี้

3.1) ความตรงเชิงเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของเรื่องสั้นทั้งสองเรื่อง แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่า มีค่าดัชนี IOC โดยรวมอยู่ที่ .86

3.2) นำแบบทดสอบของผู้เรียนทั้งหมดมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 27% ของผู้สอบจำนวนมาก คะแนนแจกแจงแบบปกติ โดยเลือกค่าความยากง่ายที่อยู่ระหว่าง .02 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 แล้ว คัดเลือกข้อสอบที่ได้มาตรฐาน และครอบคลุมวัตถุประสงค์ไว้ 20 ข้อ โดยข้อสอบที่คัดเลือกจำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.25 ถึง .76 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .40 - .66

3.3) นำข้อสอบที่ผ่านการคัดเลือกแล้ว ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่า 0.82

3.4) แบบประเมินความพึงพอใจทั้งฉบับ พบว่ามีค่าความเที่ยงที่ .890

3.5.2 ขั้นตอนดำเนินการ

1) ทำหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัย ถึงผู้บริหารของโรงเรียนบ้านคลองสาร

2) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียน ให้นักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน โดยผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปให้และขอรับคืนด้วยตนเอง

3) ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบทดสอบ จำนวนแบบทดสอบที่เก็บกลับมาได้ทั้งหมด จำนวน 20 ฉบับ

4) นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบทดสอบไปลงรหัส เพื่อให้สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ และบันทึกลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อนำไปวิเคราะห์ค่าสถิติต่อไป

5) จัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

5.1) ทดลองสอนและให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในชั่วโมงเรียน จำนวน 10 สัปดาห์ ๆ ละ 50 นาที (1 คาบ)

5.2) เมื่อฝึกปฏิบัติอ่านครบทุกตอน นักเรียนจะทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน จำนวน 20 ข้อ ในสัปดาห์ถัดไป

5.3) ในสัปดาห์ที่มีการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนหลังการทำแบบทดสอบเสร็จ

5.4) นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และความพึงพอใจในการเรียนของเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ทั้งสองเรื่อง

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 หาประสิทธิภาพ (Effectiveness) ของเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของแต่ละเล่มและคะแนนเฉลี่ยของผู้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 70/70 (ค่าประสิทธิภาพ ใช้ค่าเฉลี่ยของผลรวมของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 70 ขึ้นไป และค่าเฉลี่ยของผลรวมของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 70 ขึ้นไป) และ (ค่าประสิทธิผล (Goodman, Fletcher and Schneider, 1980, pp. 30-34) ใช้ตรรกษัณประสิทธิผล = (คะแนนหลังเรียน - คะแนนก่อนเรียน) / (คะแนนเต็ม - คะแนนก่อนเรียน) ประสิทธิผลที่ยอมรับได้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป)

3.6.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การทดสอบค่าที (dependent sample t-test)

3.6.3 วัดค่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัดนาทรายและขนมจีนหล่มเก่า อำเภอลหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ จำนวน (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard derivation)

กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูล เกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับปฏิบัติ	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับปฏิบัติ	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับปฏิบัติ	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับปฏิบัติ	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	ระดับปฏิบัติ	น้อยที่สุด

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และวิเคราะห์ทางสถิติดังนี้

3.7.1 สถิติพื้นฐาน

3.7.1.1 จำนวน (frequency)

3.7.1.2 ร้อยละ (percentage)

3.7.1.3 ค่าเฉลี่ย (mean)

3.7.1.4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard derivation)

3.7.2 สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

3.7.2.1 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน

3.7.2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ KR-20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน

3.7.2.3 ค่าประสิทธิภาพของเรื่องสั้นทั้งสองเรื่อง ใช้สูตร E_1/E_2

3.7.3 สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบตัวแปร

3.7.3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปร โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่กลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน (dependent sample t-test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการสื่อความหมายเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบของนักเรียน
%	แทน	ค่าร้อยละของจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SE. (D)	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนของค่าเฉลี่ย
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ 2 ตัวแปร
E1/E2	แทน	ค่า 70/70

4.2 ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามเป้าหมายที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ผลการสร้างและค่าประสิทธิภาพเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน จากการใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ผลการสร้างและค่าประสิทธิภาพเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการสร้างและการหาค่าประสิทธิภาพของเรื่องสั้นภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นเครื่องมือวิจัย แบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การสร้างเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1.1 รูปแบบ เรื่องสั้นทั้ง 2 เรื่อง มีขนาดรูปเล่ม 8.27 x 11.69 นิ้ว แนวนอน แบ่งเป็น 2 คอลัมน์ในหนึ่งหน้ากระดาษ A4 ตัวอักษรที่ใช้ TH Sarabun New ขนาด 16 สำหรับเนื้อหา และขนาด 12 สำหรับคำศัพท์ในช่องสี่เหลี่ยมผืนผ้าทางด้านขวามือในแต่ละหน้าคอลัมน์ ประกอบด้วยเนื้อเรื่อง คำศัพท์ และแบบฝึกหัดท้ายบท ผู้วิจัยได้คัดสรรเรื่องราวที่เป็นสาระสำคัญและลักษณะเด่นของวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ อันได้แก่ขนมจีนหรือขนมเส้นสมุนไพรเจ็ดสี และจิตรกรรมฝาผนังในโบสถ์วัดนาทราย หรือวัดศรีมงคลในชื่อปัจจุบัน มาจัดทำเป็นเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ โดยให้ชื่อว่า Amazing Lomkao Rice Noodles และ Nasai Temple of the Mural Painting แต่ละเรื่องมีจำนวน 32 คอลัมน์หน้า ไม่รวมปกหน้า ปกหลัง และปกใน ภาพประกอบมีสีสันสวยงามเป็นการดึงดูด

1.2 เนื้อหา เรื่องสั้นถูกแบ่งออกเรื่องละ 5 ตอน เรื่องที่ 1 Amazing Lomkao Rice Noodles ประกอบด้วย Young Helpers ... Today's Missions ... Amazing 7 Colors ... Top Secret Recipe ... New Year Merit และเรื่องที่ 2 Nasai Temple of the Mural Painting ประกอบด้วย The Last Term ... Study Trip ... Big Surprise ... Local Tour Guide ... Say Farewell

1.3 การวัดผล แบบฝึกหัดท้ายบทของแต่ละตอน แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 คำศัพท์ จำนวน 7 ข้อ ใช้แบบโยงคำ ส่วนที่ 2 ไวยากรณ์ จำนวน 5 ข้อ ใช้แบบเติมคำ และส่วนที่ 3 ความเข้าใจ จำนวน 7 ข้อ ใช้แบบตัวเลือก

1.4 แนวทางการเดินเรื่อง เรื่องสั้นทั้งสองเรื่องบอกเอกลักษณ์และจุดเด่นของดีอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยการเชื่อมโยงเหตุการณ์ผ่านการเดินเรื่องและบอกเล่าของตัวละคร ให้องค์ความรู้และความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับหัวข้อที่กล่าวถึง สอดแทรกคติสอนใจ สภาพแวดล้อมและบริบทของท้องถิ่น

2. ผลการหาประสิทธิภาพเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดท้ายบท จำนวน 10 ตอน 95 คะแนน และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 20 ข้อ 20 คะแนน มาหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 70/70 ใช้หลักการหาค่า E1 /E2 แสดงผลดังตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 ค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 70/70 (n = 20)

เครื่องมือทดสอบ	จำนวน (ข้อ)	คะแนน (ร้อยละ)	E ₁ /E ₂ (ร้อยละ)
แบบฝึกหัด	95	85.20	89.68
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	20	15.85	79.25

ตารางที่ 4-1 ค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 70/70 ชี้ให้เห็นว่านักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดท้ายบทได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 89.68 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 79.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กล่าวคือเมื่อผู้เรียนได้อ่านเรื่องสั้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้ว ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี ส่งผลให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ข้อมูลที่นำเสนอในส่วนนี้ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังจากใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่ได้พัฒนาขึ้น ปรากฏผลดังตารางที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน (n = 20)

รายการ	จำนวน	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
คำ	20	6	10	8.55	1.146
ไวยากรณ์	20	6	10	7.30	1.174
รวม	20	14	18	15.85	1.182

ตารางที่ 4-2 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน จำนวน 20 คน ผลสอบโดยรวมผ่าน 100% สามารถจำแนกผลคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบ 20 ข้อ ได้ว่า คำศัพท์มีค่าอยู่ที่ 8.55 คะแนน ไวยากรณ์มีค่าอยู่ที่ 7.30 คะแนน คะแนนรวมมีค่าอยู่ที่ 15.85 คะแนน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน จากการใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนและหลัง จากการใช้เรื่องสั้น ภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ เป็นสื่อส่งเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ดังแสดงในตารางที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (n = 20)

แบบทดสอบ	จำนวน (ข้อ)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ค่า t	ค่า Sig.
ก่อนเรียน	20	7.30	2.179	-	.000
หลังเรียน	20	15.85	1.182	14.565	

ตารางที่ 4-3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.30 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.179 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.85 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.1.82 ซึ่งคะแนนทดสอบหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน มีค่า 8.55 ค่า t - 14.565 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนักเรียนได้รับการพัฒนาขึ้นหลังจากใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ เป็นสื่อการเรียนการสอน ในชั้นเรียน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียน การสอนโดยใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ข้อมูลที่น่าเสนอในส่วนนี้ได้จากการประเมินความพึงพอใจในการเรียนด้วยเรื่องสั้น ภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลดังตารางที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน (n = 20)

หมวดคำถาม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ระดับความพึงพอใจ
เนื้อหา	4.30	.373	มาก
ผู้สอน	4.32	.398	มาก
เวลาและสถานที่	4.24	.469	มาก
ความเข้าใจของผู้เรียน	4.51	.497	มากที่สุด
รวม	4.33	.367	มาก

ตารางที่ 4-4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$, S.D. =.367)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาและพัฒนาเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่น เพชรบูรณ์ วัฒนาทรายและขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างเรื่องสั้น ภาษาอังกฤษ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของของนักเรียนที่มีต่อเรื่องสั้น ภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล ตำบลหล่มสัก อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ในภาค การศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน จำแนกเป็น ชาย 5 หญิง 15 คน (งานทะเบียน โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล, 2558) กำหนดเลือกแบบเจาะจง (อนุวัติ คุณแก้ว, 2556, น. 102)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) เรื่องสั้น ภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดเพชรบูรณ์ พร้อมแบบฝึกในบท จำนวน 2 เรื่อง คือ Amazing Lomkao Rice Noodles และ Nasai Temple of the Mural Painting 2) แบบทดสอบ ก่อนเรียน จำนวน 1 ฉบับ 20 ข้อ 3)แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางเรียน จำนวน 1 ฉบับ 20 ข้อ 4) แบบประเมินความพึงพอใจต่อเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัดความพึงพอใจด้านเนื้อหา ด้านผู้สอน ด้านเวลาและสถานที่ และด้านความเข้าใจของผู้เรียน จำนวน 22 ข้อ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า

1. เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ได้แก่ Amazing Lomkao Rice Noodles และ Nasai Temple the Mural Painting ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานเท่ากับ 89.68/79.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน จำนวน 20 คน ผลสอบโดยรวมผ่าน 100%
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังของนักเรียน หลังจากใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจาก วัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.33, S.D. =.367)

5.2 อภิปรายผล

จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาของเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่น เพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ .87 รวมทั้งผลการสร้างเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่น เพชรบูรณ์มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 70/70 ที่ได้กำหนดไว้ เพราะผู้วิจัยได้ยึดหลักการออกแบบเรื่องสั้นให้มีทั้งเนื้อหา ภาพประกอบ คำศัพท์และความหมายในแต่ละคอลัมน์หน้า และแบบฝึกหัดท้ายบทที่ตอบโจทย์จุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละบท คือ คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความเข้าใจ สอดคล้องกับ สมจิต จันทรฉาย (2557, หน้า 161) การออกแบบสื่อการเรียนการสอนนั้น ครูต้องคำนึงถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน กล่าวคือเรื่องสั้นจาก วัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ สามารถตอบคำถามของสมจิต จันทรฉาย ได้ว่าเรื่องสั้นทั้งสองเรื่อง อัน ได้แก่ Amazing Lomkao Rice Noodles และ Nasai Temple of the Mural Painting สามารถใช้ได้จริงในห้องเรียนโดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3-4 มีการวางโครงสร้างเนื้อหาเป็นไปตามแผน โดยให้เรื่องสั้นทั้งสองเรื่องมีจำนวน 5 ตอนพร้อมแบบฝึกหัดในจำนวนหน้าที่เท่ากัน คือ 32 หน้า ไม่รวมปกหน้า ปกหลัง และปกใน เรื่องสั้นนี้สามารถเพิ่มเติมเนื้อหาได้อีก หรือสามารถสร้างเรื่องราวให้ตัวละคร โตขึ้นและสร้างเหตุการณ์สัมพันธ์กับสถานที่ อาหาร ประเพณีหรืองานสำคัญในพื้นที่อื่น ๆ ของจังหวัด เพชรบูรณ์ได้ และประการสุดท้ายดึงเอาประสบการณ์เรียนรู้เดิมของผู้เรียนและต่อยอดองค์ความรู้ใหม่ให้กับผู้เรียนได้ เครือวัลย์ ศุภรัชฎเดช (2552, หน้า 20) กล่าวว่า การพัฒนาการอ่านของนักเรียน ประถม คือควรเจาะลึกหรือสอนเกี่ยวกับการอ่านให้มากขึ้น และเนื้อหาในการสอนควรเหมาะกับเด็ก ประถม เนื้อหาไม่ยาวจนเกินไป เพราะจะทำให้เด็กเข้าใจยาก สับสนจนไม่อยากอ่านภาษาอังกฤษ และควรเป็นเนื้อหาที่ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และมีกิจกรรมเล่นและเรียนไปด้วยเพื่อเป็นการ กระตุ้นความกระตือรือร้นของเด็ก ตัวอย่างเช่น ขนมเส้นสมุนไพรเจ็ดสีของอำเภอหล่มเก่า นักเรียนทุกคนรู้ว่าขนมเส้นเป็นอาหารขึ้นชื่อของอำเภอหล่มเก่า (อนงค์พรรณ หัตถมาศ และสุวภาภรณ์ ศรี เทพ, 2554, 2551, หน้า 8-10 อ่างโนสมพร แฝงพิพัฒน์, 2546, หน้า 74-75) แต่บางคนเท่านั้นที่รู้ว่า ขนมเส้นที่อำเภอหล่มเก่ามีเจ็ดสีด้วย ยิ่งไปกว่านั้นก็คือนักเรียนทุกคนไม่สามารถบอกได้ว่าเจ็ดสีของ ขนมเส้นหล่มเก่ามาจากสมุนไพรชนิดใดบ้างครบทั้งหมด ยกเว้นข้อสันนิษฐานที่หลายคนคงรู้ ถึงแม้ไม่เคยเห็นหรือชิมรสชาติมาก่อน คือสีม่วงมาจากดอกอัญชัน (อัญชลี ธรรมะวิสิกุล, 2009) ส่วนภาพ จิตรกรรมฝาผนังที่วัดนาทรายหล่มเก่า มีนักเรียนไม่กี่คนที่รู้จักหรือเคยไปที่นั่น แต่ประหลาดใจก็คือ นักเรียนคิดแค่ว่าเป็นภาพโบราณที่เกี่ยวข้องกับศาสนาพุทธหรือพระพุทธเจ้าเท่านั้น แต่ไม่มีใครรู้ว่า ก่อนว่าเกี่ยวกับทศชาติ อนึ่งนักเรียนได้เรียนรู้ว่าพระโพธิสัตว์ทั้งสิบชาตินั้นมีการบำเพ็ญเพียรบารมีที่ แตกต่างกันไป (ปิลันธนา สงวนบุญญพงษ์, 2554, หน้า 77-97) ถึงแม้ชาติสุดท้ายคือพระเวสสันดร นักเรียนก็ไม่สามารถตอบได้ว่าท่านบำเพ็ญเพียรบารมีด้านใด สอดคล้องกับ จินตนา ไบกาชุยี่ (2534,

หน้า 17) เนื้อหาที่ใช้ต้องไม่ขัดต่อวัฒนธรรมประเพณีและศีลธรรมอันดีงาม ให้ความรู้ มีคติและมีสารประโยชน์

สำหรับประสิทธิภาพของเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งสองเรื่องมีดังนี้ มีค่ามาตรฐานเท่ากับ 89.68/79.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นภัทรวรรณ ภัทรากุล ยุรฉัตร บุญสนิท และ มาโนช ดินลานสกุล (2555, หน้า 71-82) ที่ได้ผลลัพธ์ประสิทธิภาพของหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “มหัศจรรย์ชายแดนใต้” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานเท่ากับ 81.60/84.90 และงานวิจัยของศุภลักษณ์ วัฒนาเฉลิมยศ (2554, หน้า 84) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวนิทานมัลติมีเดียเพื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเอง เฉพาะการให้ความหมายเป็นทั้งภาพและตัวอักษร มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.11/81.00 อีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เพราะการเรียนการสอนตอบสนองจุดมุ่งหมายของการใช้สื่อการสอน สื่อมีคุณภาพที่ดีเหมาะสมกับระดับผู้เรียน องค์ประกอบทุกด้านของสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น และสามารถนำความรู้ไปใช้ตอบคำถามตอนทดสอบได้ (สมจิต จันทรฉาย, 2557, หน้า 161)

ขณะที่ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน สามารถทดสอบผ่านทั้งห้องและมีคะแนนโดยรวมผ่าน 100% หรือสามารถจำแนกผลคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบ 20 ข้อ ได้ดังนี้ คำศัพท์มีค่าอยู่ที่ 8.55 คะแนน ไวยากรณ์มีค่าอยู่ที่ 7.30 คะแนน คะแนนรวมมีค่าอยู่ที่ 15.85 คะแนน ตรงกันข้ามกับการทดสอบก่อนเรียน ที่ร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์มีแค่ 20% เท่านั้น และเมื่อสามารถจำแนกผลคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบ 20 ข้อ พบว่าดังนี้ คำศัพท์มีค่าอยู่ที่ 4.10 คะแนน ไวยากรณ์มีค่าอยู่ที่ 3.20 คะแนน คะแนนรวมมีค่าอยู่ที่ 7.30 คะแนน

ในส่วนการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ที่ผลทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่าเมื่อผู้เรียนได้รับการสอนโดยใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ส่งเสริมการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วนั้น นักเรียนสามารถจดจำเนื้อหาและตอบคำถามได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่มีคำถามไม่เหมือนกัน เพื่อวัดความสามารถในการอ่านที่แท้จริงของกลุ่มตัวอย่าง (วรรณดี แสงประทีปทอง, 2553, หน้า 30) อนึ่งจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน พบว่านักเรียนสามารถเชื่อมโยงความสำคัญของท้องถิ่นจากเนื้อหาในเรื่องสั้นได้ ความรู้ที่ได้รับจากเรื่องสั้นเป็นความรู้ใกล้ตัวพร้อมทั้งยังมีคำศัพท์และความหมายโดยที่ไม่ต้องเสียเวลาเปิดพจนานุกรมภาษาอังกฤษ ทำให้การอ่านปะติดปะต่อ ผู้เรียนสามารถจินตนาการภาพต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสอดแทรกความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวิถีชีวิต สภาพแวดล้อมในพื้นที่ที่ใช้ดำเนินเรื่อง และเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกันทั้งสองเรื่อง การสอดแทรกความรู้เพิ่มเติม การให้คำศัพท์และความหมายโดยไม่ต้องเสียเวลาเปิดพจนานุกรม และ

ภาพประกอบที่สะท้อนเหตุการณ์ในเรื่อง เหล่านี้ล้วนเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้และเชื่อมโยงประสบการณ์ของผู้เรียนได้ นักเรียนจึงสามารถทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี

นักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$, S.D. =.367) สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้วางไว้ สอดคล้องกับศุภลักษณ์ วัฒนาเฉลิมยศ (2554, หน้า 87) ที่พบว่าความพึงพอใจของกลุ่มอย่างที่ใช้ในการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะผู้เรียนรู้สึกชื่นชอบและให้ความสนใจต่อนิทานที่นักวิจัยสร้างขึ้น โดยเฉพาะองค์ประกอบที่เป็นภาพ ตัวอักษร และเนื้อเรื่องชวนอ่าน (ถวัลย์ มาศจรัส, 2535, หน้า 11) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสังเกตเห็นพฤติกรรมของนักเรียนในการใช้เรื่องสั้นส่งเสริมการอ่านที่สร้างขึ้น แสดงให้เห็นถึงความชอบ ความกระตือรือร้นในการเรียน เช่น ความพยายามอ่านออกเสียง นักเรียนบางคนจดสติความก้าวหน้าจากผลคะแนนที่ได้จากแบบฝึกหัดท้ายบท นักเรียนบางคนอ่านเนื้อหาที่จะเรียนในสัปดาห์ต่อมาที่บ้านมาก่อน และเสนอให้ผู้วิจัยสร้างเรื่องสั้นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับของขึ้นชื่อ สถานที่และประเพณีสำคัญอื่น ๆ ของจังหวัดเพชรบูรณ์ เช่น งานอุ้มพระดำน้ำ ไก่ย่างวิเชียร วัดพระธาตุผาซ่อนแก้วเขาค้อ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การสร้างเรื่องสั้นจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ทั้งสองเรื่อง ได้แก่ Amazing Lomkao Rice Noodles และ Nasai Temple the Mural Painting สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ กล่าวคือได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และความเข้าใจ นอกจากนี้เรื่องสั้นยังช่วยให้นักเรียนรู้จักวัฒนธรรม ของดี และสถานที่สำคัญที่มีอยู่ในท้องถิ่น สุดท้ายเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน โดยเริ่มจากการอ่านเรื่องใกล้ตัวที่ปรากฏให้เห็นอยู่ในภูมิสังคมท้องถิ่นของผู้เรียน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1) ควรนำเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นหนังสือเสริมหรืออ่านนอกเวลาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2) ควรจัดเวทีหรืออบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูประถมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสศึกษาตัวอย่างเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นภายในจังหวัด พร้อมฝึกเขียนเรื่องสั้นที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอื่นที่น่าสนใจ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาประสิทธิภาพการใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

2) ควรศึกษาการประสิทธิผลการฝึกการเขียนเรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสภายในจังหวัด

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544: คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- ความหมายของเรื่องสั้น (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://www.thaigoodview.com/node/37592>
- เครือวัลย์ ศุภรัษฎเดช. (2552). การพัฒนาการอ่าน. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา :
<http://ird.stou.ac.th/dbresearch/uploads/>
- จรรยา วงศ์สายัณห์. (2543). ความหมายของนวัตกรรมการศึกษา. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://www.pantown.com/board.php?id=18191&area=3&name=board8&topic>
- จินตนา ไบกาชยี่. (2537). การเขียนสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2534). การจัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ไชยยศ เรื่องสุวรรณ. (2547). ความหมายของนวัตกรรม. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://www.pantown.com/board.php?id=18191&area=3&name=board8&topic>
- ดนยา วงศ์ระชะชัย. (2542). วรรณกรรมปัจจุบัน. พิษณุโลก: คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2540). เคล็ดลับการเขียนเรื่องสั้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มิติใหม่.
- เทคนิคการเขียนเรื่องสั้น. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://www.pocketonline.net/board/view.php?id=2151>
- นฤมล กางเกตุ. (2556). สิม อธิพิลศิลปะล้านช้างผสมพื้นถิ่น อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์: สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- นภาพร วงศ์พุทธา. (2557). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : แสงสาร.
- นภัสวรรณ ภัทรากุล ยุธฉัตร บุญสนิท และ มาโนช ดินลานสกุล (2555). การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “มหัศจรรย์ชายแดนใต้” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ, (), 71-82.
- นันทิยา แสงสิน. (2543). หลักทั่วไปของการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : แสงแดด.
- มนตร์วี นันตะเสน. (2543). ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การ พัฒนา จำกัด.
- มุกิตา แซ่ซ่ง (2552). การใช้ภาษาในวรรณกรรมการเมือง ของวินทร์ เลียววาริณ. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา: <https://sites.google.com/site/reportofstudysubjects/home>

- ทศนา แคมมณี. (2555). วิวัฒนาการของการออกแบบการสอนนิทาน. (ระบบออนไลน์).
แหล่งที่มา: <https://docs.google.com/document/d/1WasdWOqLcTvPxTizFjz>
- บรรพต ศิริชัย. (2554). การวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านและเขียนคำถูกอักขรวิธีภาษาไทยของ
นิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บุญเกื้อ ครอบหาเวช. (2543). ประเภทของนวัตกรรม. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://www.pantown.com/board.php?id=18191&area=3&name=board8&topic>.
ประโยชน์ของการอ่านเรื่องสั้นและนวนิยาย (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา:
<https://sites.google.com/site/reuxngsannwniyay/prayochn-khxng-kar-xan-nwniyay>
- ปิลันธนา สงวนบุญญพงษ์. (2554). จิตรกรรมฝาผนังทศชาติชาดก: ฝีมือช่างพื้นบ้านแบบฉบับวัด
นาทราย. วารสารศิลปวัฒนธรรม เพชรบูรณ์, 1(2), 77-97.
- พลรบ พรายรักษา. (2552). ประสิทธิภาพของชุดพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ
ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนปทุมวิไล จังหวัดปทุมธานี. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษา
ต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรทิพย์ ชาตะรัตน์. (2545). การใช้บทเรียนสำเร็จรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุดหลักการใช้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา:
http://www.npt_1_inno.org/modules.
- พรรณทิภา คภาพรหม. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาคณะครุศาสตร์
ศึกษาศาสตร์ : การวิเคราะห์ถดถอยแบบกำหนดลำดับขั้น. กรุงเทพฯ :
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระครูสุตวิสุทธิคุณ. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนของนักเรียน
พระปริยัติธรรม แผนกบาลีในสำนักเรียนวัดโมลีโลกยาราม กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ตาม
หลักสูตรปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ธนบุรี.
- เพ็ญแข ดวงขวัญ. (2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของ
นักศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล หวังพานิช. (2544). วิธีการวิจัย งานส่งเสริมวิจัยและตำราการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- เยาวรัตน์ รุธีรยุทธ. (2552). การวิเคราะห์กลวิธีการเขียนเรื่องสั้นแนวทดลองของวินทร์ เลียววาริณ เพื่อเป็นบทอ่านเสริมความคิดสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวិชาการการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ราชันย์ ธงชัย. (2555). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการในการลงบัญชีทหารกองเกินตาม แนวสังคหวัตถุ 4 ของหน่วยงานสัสดีอำเภอเมืองจังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธ ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหา จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2548). แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ โสมประยูร. (2546). หลักการอ่านออกเสียง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิธีการเขียนเรื่องสั้น. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา: <https://donchaimom.wordpress.com/>
- วิริยะ สิริสิงค์. (2553). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนจาก หนังสือการ์ตูนแบบภาพถ่ายสีผสมการ์ตูนสี กับการเรียนจากหนังสือการ์ตูนแบบภาพการ์ตูนสี ธรรมดา. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธการพิมพ์.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2557). อังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริม ทักษะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สมจิต จันทรฉาย ดร., ผศ. (2557). การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน. นครปฐม : เพชร เกษมพรินต์ติ้ง.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมพงษ์ จิตระดับ. (18 เมษายน 2559). อาจารย์จุฬาฯ ฟันธง! สาเหตุ ม.6 ทั่วประเทศแต่มีเฉลี่ยไอ เน็ตต่ำกว่าครึ่งทุกวิชา. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.matichon.co.th/news/79743>
- สิรินารถ เทียนสันเทียะ. (2552). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความร่วมมือใน การทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยการแก้ปัญหาแบบ IDEAL. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. นครราชสีมา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
- สุจิตรา จรจิตร. (2547). มนุษย์กับวรรณกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สุวัฒน์ บุศย์เมือง และคณะ. (2551). การศึกษาแนวทางการอนุรักษ์ศิลปกรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจิตรกรรมฝาผนังวัดนาทราย และ ประติมากรรมหลวงพ่อใหญ่ วัดตาล อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์. งานวิจัยสาขาวิชา ศิลปกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2547). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ. พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2549). การทดสอบภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา:<http://www.pantown.com/fve.ac.th/>
- สำเร็จ จันทรโอกุล. (2544). การพัฒนาการอ่าน. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://ird.stou.ac.th/dbresearch/uploads/>
- ศิลปิน บุญจันทร์ศรี. (2556). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อนงค์พรรณ หัตถมาศ และสุภาวรงค์ ศรีเทพ. (2551). การสืบสานประเพณีเทศกาลขนมจีน อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์. งานวิจัยสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- _____. (2554). ขนมจีน สูตรอาหารประยุกต์จากขนมจีน. เพชรบูรณ์: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- อนุวัติ คุณแก้ว, ผศ. (2556). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ สู่ผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ. (2548). จิตวิทยาการบริการ. กรุงเทพมหานคร : บริษัท เพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด.
- อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม. (2543). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. กรุงเทพฯ : ปราน.
- อัญชลี ธรรมะวิสิฎกุล. (2009). หลักสูตรการทำขนมจีน -น้ำยา หล่มเก่า. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นจาก:
<https://panchalee.wordpress.com/powerpoint/>
- Bloom, BS, et al. (1956). Taxonomy of Educational Objectives: Handbook I: Cognitive Domain, Longmans, Green and Company.
- Brinton, Snow and Wesche. (2001). การส่งเสริมการอ่านต้องการเลือกเนื้อหาที่จะใช้สอน. กรุงเทพฯ : พิมพ์ใจ.
- Cantoni Harvey. (2009). การสอนภาษาต่างประเทศ. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา :
<http://ird.stou.ac.th/dbresearch/uploads/>
- Clark, R. (2001). Learning from Media: Arguments, Analysis, and Evidence. Greenwich, Connecticut: Information Age Publishing.

- Graddol, David. (2006). English Next. [Online]. Available:
englishagenda.britishcouncil.org/.../books-english-next.pdf
- Lado. (2006). การสอนคำศัพท์ควรเหมาะสมกับวุฒิภาวะทางสติปัญญาของผู้เรียน.
 (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://ird.stou.ac.th/dbresearch/uploads/>
- Laojarutsang, T. (1998). Computer Assisted Instruction. Bangkok: Wongklom.
- Little Wood. (2014). ผู้สอนสามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนให้เกิดขึ้นในศัพท์.
 (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://ird.stou.ac.th/dbresearch/uploads/>
- _____. (2002). แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. (ระบบออนไลน์).
 แหล่งที่มา : <https://docs.google.com/document/>
- Min and Hsu. (2008). กิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน.
 (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://ird.stou.ac.th/dbresearch/uploads/>
- Mitchell. (2011). ไวยากรณ์. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา :
<http://ird.stou.ac.th/dbresearch/uploads/>
- Morton J.A. (2010). นวัตกรรมทางการศึกษา. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://www.pantown.com/board.php?id=18191&area=3&name=board8&topic>
- Schwen, T. 1977. Professional scholarship in educational settings: Criteria for
 inquiring. *AV Communication Reviews*, 25, 35-79.
- Thomas Hughes. (2009). ประเภทของนวัตกรรม. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://www.pantown.com/board.php?id=18191&area=3&name=board8&topic>.
- Wallece. (2005). ความสำคัญของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ฌเพชร.
- Wolman, Thomas E., (1973). Education and Organizational Leadership in Elementary
 School. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ
และหนังสือขอความอนุเคราะห์

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สำราญ ท้าวเงิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
2. อาจารย์ ดร. อัญชญา ศรีเรืองฤทธิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
3. อาจารย์ ดร. อีรพงษ์ โสภารักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
เลขรับ ๑๒๖๖/๕๙
วันที่ ๒ พ.ย. ๕๙
เวลา ๑๕.๕๙ น.
ผู้รับ อ. ก. ด.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โทร. ๔๕๐๔, ๔๕๐๕

ที่ ๑๕๑/๕๙

วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายสพลเชษฐ์ ประชุมชัย พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ งบประมาณแผ่นดิน ปีพ.ศ. ๒๕๕๙ เรื่อง “การศึกษาและพัฒนาเรื่องสันภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัฒนาทรายและขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์” โดยนักวิจัยได้ติดต่อประสานอาจารย์สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน ๓ ท่าน เบื้องต้นแล้ว เพื่อขอความอนุเคราะห์ช่วยเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น มีรายนามดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สำราญ ท้าวเงิน	สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
๒. อาจารย์ ดร. อัญชญา ศรีเรืองฤทธิ์ ผู้เชี่ยวชาญ	สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
๓. อาจารย์ ดร. อีรพงษ์ โสภารักษ์	สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาทำบันทึกข้อความถึงอาจารย์ทั้ง ๓ ท่าน เพื่อช่วยทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายสพลเชษฐ์ ประชุมชัย และขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

อาจารย์

(นายสพลเชษฐ์ ประชุมชัย)

นักวิจัย

เรียน คณบดี

อ.สพลเชษฐ์ ประชุมชัย ทน.
 ๑. ขอบความอนุเคราะห์ให้ช่วย
 ๒. ศึกษาค้นคว้า วิจัย
 ๓. ๓ ท่าน
 ๔. ๑๕๑/๕๙

มือถือ ๐๘๕ ๗๓๖ ๖๒๒๓

๒ พ.ย. ๕๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ที่.....วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ ท้าวเงิน

ด้วย อาจารย์สพลเชษฐ์ ประชุมชัย พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้รับการอนุมัติให้ทำวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ งบประมาณแผ่นดิน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เรื่อง “การศึกษาและพัฒนาเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัฒนาทราย และขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์”

เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(อาจารย์ ดร.นงลักษณ์ อานี)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

รับเรื่อง
ดร.วิภาดา

4/11/2558

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ที่.....วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.อัญชญา ศรีเรืองฤทธิ์

ด้วย อาจารย์สพลเชษฐ์ ประชุมชัย พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้รับการอนุมัติให้ทำวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ งบประมาณแผ่นดิน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เรื่อง "การศึกษาและพัฒนาเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัฒนาทราย และขนมจีนห่อหมกเก่าอำเภอห่อหมกเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์"

เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(อาจารย์ ดร.นงลักษณ์ อานี)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ฉันได้รับแจ้งในข้อนี้แล้วค่ะ

(๐๐๗๐๙.๐๗๓ ๙/๕/๕๗)

4 พ.ย. ๕๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ที่.....วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ธีรพงษ์ โสภารักษ์

ด้วย อาจารย์สพลเชษฐ์ ประชุมชัย พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้รับการอนุมัติให้ทำวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ งบประมาณแผ่นดิน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เรื่อง “การศึกษาและพัฒนาเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัฒนาทราย และขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์”

เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ธีรพงษ์ โสภารักษ์
4/11/2558

(อาจารย์ ดร.นงลักษณ์ อานัน)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

U

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
เลขที่ ๑๒๖๗/๕๘
วันที่ ๒ พ.ย. ๕๘
เวลา ๑๕.๔๕ น.
ผู้รับ อธิดา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โทร. ๔๕๐๔, ๔๕๐๕

ที่ ๑๕๒/๕๘

วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ทำหนังสือขออนุญาตดำเนินการวิจัยในพื้นที่

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายสพลเชษฐ์ ประชุมชัย พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ งบประมาณแผ่นดิน ปีพ.ศ. ๒๕๕๙ เรื่อง “การศึกษาและพัฒนาเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัฒนาทรายและขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์” ได้กำหนดพื้นที่และประชากรกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล ตำบลหล่มสัก อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต ๒ ซึ่งนักวิจัยได้ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานเป็นการเบื้องต้นแล้ว ประสงค์ให้คณะออกหนังสือราชการถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลวัดศรีมงคล โดยให้ปรากฏข้อความสำคัญตามที่ระบุไว้ในที่เอกสารแนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ดำเนินการวิจัยในพื้นที่ ถึงนางกัลยาณี เกียรติณรงค์ ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล เพื่ออนุญาตให้ นายสพลเชษฐ์ ประชุมชัย สามารถดำเนินการวิจัยในพื้นที่ได้ และขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

อาจารย์

(นายสพลเชษฐ์ ประชุมชัย)

นักวิจัย

ไว้ ๔ ฉบับ

ขอทบทวนเอกสารวิจัย
 กว ๒๐. รศ. เกศทิพย์ ศรีมาต
 เพื่อตีพิมพ์วิจัย รศ. อ. นพ. อนุ
 ๒๐๒๒

[Handwritten signature]

๒ พ.ย. ๕๘

มือถือ ๐๘๕ ๗๓๖ ๖๒๒๓

ที่ ศธ ๐๕๓๙.๒/๒๘๐

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ถนนสระบุรี - หล่มสัก อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบูรณ์ ๒๗๐๐๐

๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล

ด้วย อาจารย์สพลเชษฐ์ ประชุมชัย พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ งบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เรื่อง “การศึกษาและพัฒนาเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัฒนาทรายและขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์” ซึ่งในการศึกษาเรื่องดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับผลการใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล จำนวน ๖๐ คน

ดังนั้น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จึงขอความอนุเคราะห์ให้อาจารย์สพลเชษฐ์ ประชุมชัย เข้าเก็บข้อมูลโดยวิธีการทดลองเครื่องมือช่วยสอนกับกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว ในช่วงวันและเวลาราชการ เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงกันยายน ๒๕๕๙ ทั้งนี้อาจารย์สพลเชษฐ์ ประชุมชัยจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานในรายละเอียดกับท่านโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.นงลักษณ์ อานัน)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

สำนักงานคณบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. ๐ ๕๖๗๑ ๗๑๓๗ โทรสาร ๐ ๕๖๗๑ ๗๑๓๗

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
เลขรับ ๕๕๑/๕๕
วันที่ ๒๙ พ.ย. ๕๕
เวลา ๑๐.๒๘ น.
ผู้รับ อิตดา

ที่ พช ๕๒๑๐๔.๒/๒๘๒

โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล

๒๕ ถนนวชิ อ.หล่มสัก พช.๖๗๑๑๐

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ให้ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการวิจัย

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อ้างถึง หนังสือที่ ศธ ๐๕๓๙.๒/๒๘๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ตามที่ทาง อาจารย์สพลเชษฐ์ ประชุมชัย พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะเข้ามาเก็บข้อมูลทำวิจัยเพื่อ สร้างองค์ความรู้ งบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เรื่อง “การศึกษาและพัฒนาเรื่องสั้น ภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์ วัดนาทรายและขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์” กับกลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล จำนวน ๖๐ คน นั้น

โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล สังกัดเทศบาลเมืองหล่มสัก เห็นว่าจะเป็นประโยชน์กับบุคคลโดย ส่วนรวม จึงยินดีให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

เรียน กทบด

เพื่อโปรดทราบ/พิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

เห็นสมควรอนุมัติ

กทบดอังกฤษ ทค: อ. สหวิมล

(นางกัลยาณี เกียรติมงคล)

ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล

๒๙ พ.ย. ๕๕

โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมงคล

โทร.๐๕๖-๗๐๑๐๗๐

สจ.วิมล สหวิมล
- โทร. ๐.๕๖๒๕๕๕

๒๖ พฤศจิกายน ๕๕
๒๘ พ.ย. ๕๕

ภาคผนวก ข

แบบประเมินเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์

แบบประเมินเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์

ชื่อผู้ประเมิน.....ตำแหน่ง.....

หน่วยงาน.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

เกณฑ์การประเมิน

5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = พอใช้ 2 = ควรปรับปรุง 1 = ใช้ไม่ได้

รายการประเมิน	คุณภาพของเรื่องสั้นทั้งสองเรื่อง				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา การดำเนินเรื่อง					
1.1 เนื้อหามีความถูกต้องชัดเจน					
1.2 การเรียงลำดับเนื้อหาเหมาะสม					
1.3 ภาษาที่ใช้น่าเสนอเนื้อหาที่มีความชัดเจน					
1.4 ปริมาณเนื้อหาในแต่ละหน้าและแต่ละบทเหมาะสม					
1.5 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การพัฒนาการอ่าน					
1.6 เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					
1.7 รูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจ และง่ายต่อการอ่าน					
1.8 คำศัพท์และความหมายที่ปรากฏในหน้าอ่าน เหมาะสมและจำเป็นสำหรับผู้เรียน					
1.9 แบบฝึกหัดท้ายบทเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา					
1.10 เรื่องสั้นทั้งสองเรื่องสามารถสร้างแรงจูงใจในการอ่าน และมีคุณค่าทางการศึกษา					
2. ด้านภาพและตัวอักษร					
2.1 รูปแบบและขนาดตัวอักษรเหมาะสม					
2.2 รูปแบบและขนาดของภาพประกอบเหมาะสม					
2.3 การจัดคำและประโยคเหมาะสม					
2.4 ภาพที่ใช้กับเนื้อหาที่อ่านสอดคล้องกัน					
2.5 ภาพที่ใช้ถูกวางในตำแหน่งที่เหมาะสม					

รายการประเมิน	คุณภาพของเรื่องสั้นทั้งสองเรื่อง				
	5	4	3	2	1
3. ด้านแบบทดสอบ					
3.1 คำสั่งและคำถามมีความชัดเจน					
3.2 ความเหมาะสมของจำนวนข้อในแบบทดสอบ					
3.3 แบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา					
3.4 ความชัดเจนในการสรุปผลคะแนน					
3.5 แบบทดสอบส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทบทวนบทเรียน					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ค

ค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.45	0.66
2	0.73	0.55
3	0.50	0.59
4	0.48	0.48
5	0.72	0.40
6	0.51	0.51
7	0.63	0.62
8	0.70	0.55
9	0.74	0.66
10	0.70	0.59
11	0.53	0.55
12	0.55	0.44
13	0.69	0.44
14	0.73	0.63
15	0.25	0.48
16	0.44	0.48
17	0.46	0.55
18	0.76	0.44
19	0.63	0.44
20	0.57	0.51

ค่าความเชื่อมั่น = 0.82

ค่าความยากง่าย = 0.25-0.76

ค่าอำนาจจำแนก = 0.40-0.66

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์

เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์

วัดนาทรายและขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คะแนนเต็ม 20 คะแนน เวลาที่ใช้ 40 นาที

คำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบชุดนี้มีทั้งหมด จำนวน 20 ข้อ
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท ลงบนตัวอักษร A, B, C หรือ D ที่เห็นว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้อง

1. Mai's family had a _____ because they planted a corn, a carrot, and a dragon fruit.

A. house	B. school
C. farm	D. hut
2. On the weekend, Fon wake up _____ to help her mom and grandma, Fueng.

A. early	B. late
C. soon	D. slowly
3. Farmers in Phetchabun usually _____ the crops in winter.

A. cook	B. boil
C. dig	D. reap
4. Fueng used curcuma to make _____ color.

A. green	B. yellow
C. orange	D. purple
5. The good quality rice noodles are _____.

A. tiny, short, and soft	B. long, big, and soft
C. soft, tiny, and long	D. big, hard, and long.
6. The teachers and students are _____ the National Anthem of Thailand together.

A. playing	B. singing
C. calling	D. standing

7. Lomkao is _____ 11 districts in Phetchabun province.
A. no. 1
B. the first
C. first
D. one of
8. Lomkao is _____ Dansai district of Loei province.
A. in front of
B. behind
C. closed to
D. opposite to
9. Fon _____ goes to buy some materials in Lomkao with Yupin.
A. every day
B. always
C. hardly
D. never
10. Mai and Fon were very _____ the beautiful mural painting of Nasai Temple.
A. interested in
B. surprised in
C. disappointed in
D. excited about
11. Mai grows a chili, a mango, a carrot, _____ a dragon fruit.
A. and
B. but
C. or
D. so
12. Fueng _____ use ground water for making rice noodles.
A. don't
B. will not
C. doesn't
D. hasn't
13. Next year Fon _____ to study at Lomkaopittayakhom School.
A. doesn't' go
B. didn't go
C. has gone
D. will go
14. Fon's grandpa _____ fire and boils water every morning.
A. kindles
B. kindled
C. kindling
D. will kindle
15. Fueng _____ both at home and the mobile market every Monday.
A. make and sell
B. made and sold
C. making and selling
D. makes and sells
16. Anucha announced the students _____ have a study trip at Nasai Temple.
A. should
B. would
C. might
D. could

17. Lomkao is _____ far from Phetchabun city.
- A. about 83.6 meters
B. about 83.6 kilometers
C. about 83.6 centimeters
D. about 83.6 miles
18. _____ 10 chapters of Vessandorn's stories in the mural painting of Naisai Temple.
- A. There are
B. There were
C. There is
D. There was
19. Naisai Temple is one of the _____ temples in Phetchabun province.
- A. important old
B. old important
C. old importantly
D. importantly old
20. _____ you would like to taste rice noodles and see the mural painting of Naisai Temple, please come here, Lomkao.
- A. Although
B. Anyway
C. Because
D. If

ภาคผนวก จ

แบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน

แบบประเมินความพึงพอใจ
โครงการวิจัยเรื่องสันภาษอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์
วัดนาทรายและชนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่อง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

เพศ ชาย หญิง

ระดับชั้น.....

โรงเรียน.....

อำเภอ.....

จังหวัด.....

ตอนที่ 2 ประเด็นวัดความพึงพอใจ

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ระดับ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหาในเรื่องสั้นตรงตามความต้องการของผู้เรียน					
2. คำศัพท์ในเรื่องสั้นช่วยให้ผู้เรียนรู้ความหมายและการออกเสียงที่ถูกต้อง					
3. หลักไวยากรณ์พื้นฐานในเรื่องสั้นช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้จริง					
4. เนื้อหาในเรื่องสั้นมีความน่าสนใจ เพลิดเพลิน และชวนน่าติดตาม					
5. ประโยคที่ใช้เขียนเนื้อหา กระชับ เชื่อมโยงเหตุการณ์					

ได้ง่าย					
6. แบบฝึกหัดท้ายบทสอดคล้องกับเนื้อหาที่อ่านในเรื่อง					
7. การกำหนดขนาดหน้า รูปเล่ม ภาพและตัวอักษรมีความเหมาะสม					
ด้านผู้สอน					
8. ผู้สอนนิเทศบทเรียนและชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย					
9. ผู้สอนปฏิบัติหน้าที่ตรงตามเวลาเสมอ					
10. ผู้สอนเข้าใจในเนื้อหาและอธิบายได้ชัดเจน					
11. ผู้สอนมีบุคลิกภาพและมารยาทที่ดี ใช้ถ้อยคำได้ในการสอนได้อย่างเหมาะสม					
12. ผู้สอนสามารถตอบคำถาม และยกตัวอย่างประกอบได้อย่างชัดเจน					
13. ผู้สอนสอดแทรกเนื้อหา ประสบการณ์ หรือองค์ความรู้อื่น ๆ ในการสอน					
14. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ถามเมื่อมีข้อสงสัย					
ด้านเวลาและสถานที่					
15. สถานที่มีเนื้อที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียนและสะอาด เหมาะแก่การเรียนการสอน					
16. สถานที่มีความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์					
17. ระยะเวลาเหมาะสมกับเนื้อหาการสอนและการทดสอบผลสัมฤทธิ์					
18. การประชาสัมพันธ์การจัดโครงการวิจัย					
ด้านความเข้าใจของผู้เรียน					
19. ผู้เรียนกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน					
20. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปเสริมทักษะของตนเอง					
21. ผู้เรียนสได้ประสบการณ์ใหม่ และการเรียนรู้ที่สนุกสนาน					
22. ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่อให้เพื่อนร่วมชั้นเรียน					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดให้มีการจัดกิจกรรมหรือโครงการเช่นนี้อีก ควร ไม่ควร
2. หัวข้อกิจกรรมที่ควรให้มีครั้งต่อไป คือ
3. ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมในหัวข้อที่ 2 คือ.....
4. กลุ่มเป้าหมายที่ควรเข้าร่วมในกิจกรรมในข้อที่ 2 คือ

ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่างเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบูรณ์

ตัวอย่าง

เรื่องสั้นภาษาอังกฤษ เรื่อง Amazing Lomkao Rice Noodles

**AMAZING
LOMKAO
RICE
NOODLES**

RICE NOODLES (KHANOMSEN)

SAPOLACHET PRACHUMCHAI, M.A. (ENGLISH)

ENGLISH SHORT STORIES ABOUT FALK CULTURE
AND ATTRACTIONS IN PHETCHABUN PROVINCE

1

Young Helpers

In October, the school was in silence.
 No students went there.
 Only buildings and trees stood against
 the cool wind when it flew through.
 Not soon the winter would come.

The villagers made everything ready for harvest.
 People were busy at this period of time.
 Sticky rice fields were full yellow grains.
 They were ready for harvest.
 These days it was not the time of labor to labor.
 Reaping rice belonged to the harvest tractor.

October ตุลาคม,
 silence ความเงียบ
 only เท่านั้น
 building อาคาร
 against ต้าน, ปะทะ
 cool wind ลมเย็น
 flow through พัดผ่าน
 not soon ในไม่ช้า
 winter ฤดูหนาว
 villagers ชาวบ้าน
 made เตรียม, ทำ
 everything ทุกสิ่ง
 ready พร้อม
 harvest การเก็บเกี่ยว
 busy ชุ้ง, มีภารกิจ
 at this period ณ ช่วง
 sticky rice ข้าวเหนียว
 fields แปลงนา
 grains เมล็ดข้าว
 labor to labor เอาแรง
 these days ทุกวันนี้
 reaping การเก็บเกี่ยว
 belonged to
 ตกเป็นของ
 harvest tractor รถเกี่ยว

Many students spent time with family.
Some helped parents work on farm.
The way people taught their children was
“Learning by Doing.”

Some worked with adults at home.
Some owned a grocery shop.
Some produced a homemade product.

But some played
games and only
begged parents’
money.

many หลาย, มาก
spent ใช้
with กับ
helped ช่วยเหลือ
parents พ่อแม่
the way วิธี
people คน, ผู้คน
taught สอน
their ของพวกเขา
children ลูกๆ, เด็กๆ
Learning by Doing
เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ
some บางคน
worked ทำงาน
adults ผู้ใหญ่
at home อยู่บ้าน
owned เป็นเจ้าของ
grocery shop
ร้านขายของชำ
produce ผลิต
homemade
ทำเองหรือผลิตเองที่บ้าน
product ผลิตภัณฑ์
but แต่
played เล่น
games เกม
begged ขอ

Mai was like those who worked on farm.

Fon was like those who worked at home.

Mai and Fon were friends.

They were Grade 6 students.

They were studying at Sila Primary School
in Lomkao district, Phetchabun province.

Mai and Fon liked to learn English.

Besides, Fon was good at science and math.

While Mai preferred learning agriculture.

Most of children here liked to learn
through doing because it was easy to
figure out and not complex.

like เหมือน
those กลุ่มคนเหล่านั้น
who ผู้ซึ่ง
on farm ในไร่, ในสวน
friends เพื่อนกัน
they พวกเขา
Grade 6 ประถม 6
studying กำลังเรียน
at ณ, ที่
primary ประถมศึกษา
in ใน
district อำเภอ
province จังหวัด
learn เรียน
English วิชาอังกฤษ
besides นอกจากนี้
good at เก่ง
science วิชาวิทยาศาสตร์
math วิชาคณิตศาสตร์
while ขณะที่
prefer ชอบ, ถนัด
agriculture วิชาเกษตร
most of ส่วนใหญ่
here ที่นี่
through ผ่าน
doing การปฏิบัติ
because เพราะว่า
easy ง่าย

Mai's family planted maize every year.
 Their farm was on the hill.
 His father Mek was hard-working and responsible.
 His mother Prang was a good supporter as well.
 Mai was 12 years old. He was a single son.
 He could help his parents.
 They were proud of him.

And Mai praised his dad and mom.
 Sometimes he went to the bamboo forest
 to look for bamboo shoots for lunch.
 Farmers always cooked bamboo curry with
 mushroom, pumpkin, eggplant, etc.
 Perhaps boiled bamboo shoots with
 chili paste was a favorable lunch for
 everyone after working hard.

maize ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
 every year ทุก ๆ ปี
 their ของพวกเขา
 on the hill บนเนินเขา
 his ของเขา
 hard-working ขยัน
 responsible
 มีความรับผิดชอบ
 supporter
 คนคอยสนับสนุน
 as well อีกด้วย
 single คนเดียว, โทษ
 son ลูกชาย
 can สามารถ
 help ช่วยเหลือ, แบ่งเบา
 parents พ่อแม่
 proud of ภูมิใจ
 him เขา (กรรม)
 praise สรรเสริญ, ชื่นชม
 sometimes บางครั้ง
 bamboo forest ป่าไผ่
 look for มองหา
 bamboo shoots
 หน่อไม้
 lunch อาหารกลางวัน
 curry แกง
 mushroom เห็ด
 pumpkin ฟักทอง

Fon was a good helper for her grandma.
 She was active and studious.
 She lived with her mother and grandparents.
 Her dad left her when she was 3 years old.
 Her family made and sold rice noodles.
 at home and the mobile market on Mondays.

She had one sister, Fah.
 Now Fah was studying in English major.
 at Phetchabun Rajabhat University
 She rented a room with friends in the city.
 She liked to read books in the library.
 She came home only at the weekend.
 When she came, she would cook for everyone.
 She was a good cook.

good ดี, เยี่ยม
 helper ผู้ช่วย, ตัวช่วย
 grandma ยาย, ย่า
 active and studious
 ชยันและใฝ่รู้
 lived with อาศัยอยู่กับ
 grandparents
 ปู่ยา, ตายาย
 left ทิ้งไป, หนีไป
 when ตอนที่, เมื่อครั้ง
 made and sold ทำขาย
 vermicelli ขนมหุ้น,
 ขนมหุ้นเส้น, ข้าวปุ้น
 at home ที่บ้าน
 mobile market
 ตลาดนัด, ตลาดคลองถม
 Mondays ทุกวันจันทร์
 sister พี่สาว
 major เอก, สาขา
 university มหาวิทยาลัย
 rent เช่า
 with กับ
 in the city ในตัวเมือง
 read อ่าน
 in the library
 ในห้องสมุด
 come home กลับบ้าน
 at the weekend

People in Sila village knew how good Fon's family's rice noodles were. Neighbors always came and supported. Some brought home. Including Mai, his favorite dish was rice noodles with catfish sauce in coconut milk.

Fon's grandpa explained about where the word "Khanom Jeen, Khanom Sen or Khao Pun" was from. Khanom Chin was from the Mon language or a Peguan word; *Kha-nom* meant 'noodles', and *Jeen* meant 'cooked'. Khanom Jeen was called in the central, east and west. Khanom Sen was called in the north and lower north. Finally, Khao Pun was called in the northeast.

village หมู่บ้าน
 how good ดียังไง
 neighbors เพื่อนบ้าน
 always มักจะ, เสมอๆ
 support อุดหนุน
 including รวมทั้ง
 bring home
 ชื้อห่อกลับบ้าน
 Favorite dish
 จานโปรด
 catfish sauce
 น้ำยาปลาตุ๋ก
 grandpa คุณปู่, คุณตา
 explain about
 อธิบายถึง
 where ที่ซึ่ง, ที่มาจาก
 or หรือ
 Mon language
 ภาษามอญ
 Peguan มอญ
 mean หมายถึง
 noodles เส้น, บะหมี่
 the central ภาคกลาง
 the east ภาคตะวันออก
 the west ภาคตะวันตก
 the north ภาคเหนือ
 the lower north
 ภาคเหนือตอนล่าง

Vocabularies: Match the words similar in meanings.

ปลูก	good at
ขาย, ย่า	make and sell
เก่ง	favorite dish
ตลาดนัด	plant
รวมทั้ง	mobile market
จวนโปรด	grandma
ทำและขาย	including

Grammar: Put the correct word in the right sentence.

friends years home studying farm

1. Some students work on _____.
2. Some students work at _____.
3. Mai and Fon are _____.
4. Fah is _____ English at Phetchabun Rajabhat University.
5. Mai is 12 _____ old.

Multiple Choices: Choose the best answer.

1. Who was Fon's close friend?
 - A. Mai
 - B. Fah
 - C. Neither A nor B
2. Where did Fon and Mai live?
 - A. School
 - B. Sila village
 - C. Farm
3. What did Mai's family do?
 - A. Grocery shop
 - B. Homemade product
 - C. Farming

4. Where did Fon's family sell rice noodles?
- A. At home
 - B. At the mobile market
 - C. Both A and B
5. What level of education was Fah studying?
- A. Primary school
 - B. Secondary school
 - C. Graduate study
6. Where is the original word of the Lomkao rice noodles from?
- A. Mon
 - B. Peguan
 - C. Both A and B
7. What do people call the Lomkao rice noodles exactly?
- A. Khanom Chin
 - B. Khanom Sen
 - C. Khao Pun

ตัวอย่าง

เรื่องสั้นภาษาอังกฤษ เรื่อง Nasai Temple The Mural Painting

NASAI TEMPLE OF THE MURAL PAINTING

English short story

NASAI TEMPLE THE MURAL PAINTING

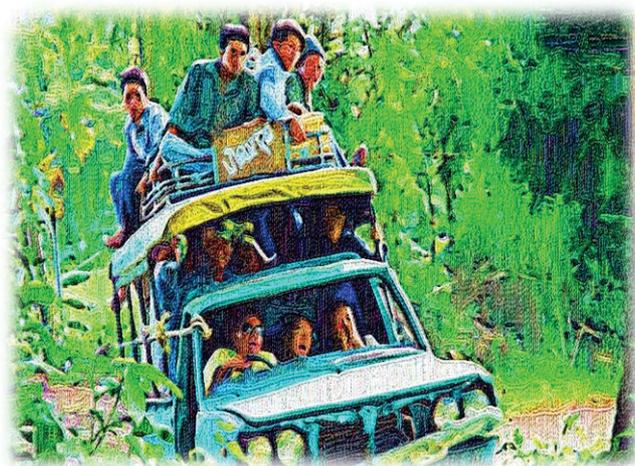
SAPOLACHET PRACHUMCHAI, M.A. (ENGLISH)

ENGLISH SHORT STORIES ABOUT FALK CULTURE
AND ATTRACTIONS IN PHETCHABUN PROVINCE

1

The Last Term of Grade 6

After New Year festival, people went back to Bangkok. Sila villagers were all in work again. The community was quiet and uncrowded. Bangkok was their gold bog. They abandoned rice fields. Money could lead their destiny.

Proudness of famerhood was less. Teenagers preferred not working on farm. They spent time chatting on social medias. Parents bled for their children's survival.

festival เทศกาล
 people ประชาชน
 villages ชาวบ้าน
 all ทั้งหมด, ทั่วประเทศ
 community ชุมชน
 quiet เงียบ
 uncrowded ผู้คนบางตา
 gold bog บ่อทอง
 abandoned ละทิ้ง
 rice fields ทุ่งนา
 destiny โชคชะตา
 proudness ความภูมิใจ
 farmerhood
 ความเป็นชาวนา
 less ลดน้อยลง
 teenagers วัยรุ่น
 preferred ประสงค์
 spent ใช้เวลา
 chatting การสนทนา, คุย
 social medias
 สังคมออนไลน์
 bled เสียเลือด, หลั่งเลือด
 survival การอยู่รอด

Modern technology was speedy and useful.
 But youths couldn't make it worthy.
 We never knew people changed or
 the world changed. Maybe both of them did.

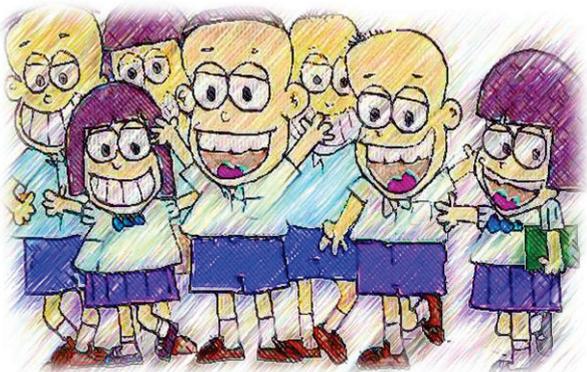
This morning at Sila School, it was cool.
 The students came to school early.
 Some walked. Some rode a bicycle.
 The national anthem was played.
 The students altogether sang.
 Anyway, this was the last term for Mai and Fon.
 They would meet the end of the term soon.

modern เทศกาล
 technology เทคโนโลยี
 speedy รวดเร็ว
 useful มีประโยชน์
 youths เยาวชน
 couldn't ไม่สามารถ
 worthy มีค่า
 changed เปลี่ยนไป
 the world โลก
 maybe บางที
 both ทั้งสอง
 cool เย็น
 early แต่เช้า
 some บางคน
 walked เดิน
 rode ขี่
 preferred ประสงค์
 spent ใช้เวลา
 chatting การสนทนา,คุย
 social medias
 สังคมออนไลน์
 bled เสียเลือด, หลั่งเลือด
 survival การอยู่รอด

This was the last term for Mai, Fon and their classmates. They would graduate in March.

Fon made a decision for herself already.
Lomkaopittayakhom School was her target.
Fon was good at science and math.
She liked calculation and experiment.
She wanted to work about banking.
Or maybe a scientist would be right for her.

last สุดท้าย
term ภาคการศึกษา
classmates เพื่อนร่วมชั้น
would จะ
graduate เรียนจบ
March มีนาคม
decided ตัดสินใจ
where สถานที่ที่
yet ยัง
made a decision ตัดสินใจ
herself ตัวเธอเอง
already เรียบร้อยแล้ว
target จุดหมาย
good at เก่ง, ชำนาญ
science วิทยาศาสตร์
math คณิตศาสตร์
calculation การคิดคำนวณ
experiment การทดลอง
about เกี่ยวกับ
banking การธนาคาร
maybe บางที, ไม่แน่
scientist นักวิทยาศาสตร์
right ถูกต้อง, เหมาะ

Meanwhile, Mai hadn't selected a choice yet. He hadn't known what kind of subject he could best. But he knew how to prepare soil and the suitable time for cultivation. He immersed agricultural ways from the family. Maybe Phetchabun Agricultural and Technology Collage was a good choice after graduating Grade 9 from Songploei Secondary School.

known รู้
 kind ชนิด, ประเภท
 subject วิชา
 best ดีที่สุด, เยี่ยมที่สุด
 how to วิธี
 prepare เตรียม
 soil ดิน
 suitable เหมาะสม, ควร
 cultivation การเพาะปลูก
 immersed ซึมซาบ
 agricultural เกษตรกรรม
 way วิธี
 family ครอบครัว
 collage วิทยาลัย
 choice ตัวเลือก, ทางเลือก
 after หลังจาก
 Grade 9 ม. 3
 secondary มัธยมศึกษา

Mai had still remembered what dad said,
 “Money is fake, but rice and fish are real.”
 He thought we could survive with food
 without money, but we couldn’t survive
 with money without food.

“**K**nowledge is a power weapon, but laziness
 blinds wisdom. Therefore, we should learn
 and develop oneself before it is too late.”

remembered จำได้
 fake ของปลอม, มายา
 real จริง, แท้
 thought คิด, นึก
 could สามารถ
 survive ดำรงชีวิต, มีชีวิตอยู่
 without ปราศจาก, ไม่มี, ขาด
 knowledge ความรู้
 power ทรงพลัง
 weapon อาวุธ
 laziness ความเกียจคร้าน
 blinds ปิดบัง, บังตา
 wisdom ปัญญา
 therefore ดังนั้น
 should ควร
 learn ร่ำเรียน, ศึกษา
 develop พัฒนา, ปรับปรุง
 too ซ้ำเกิน, มากไป
 too สาย, ช้า

At the school, the teachers taught them,
 “People can make dreams come true
 even we were born in the farmer family.
 We are human as the same, but we are
 different in dreams. One day some of you
 here would be teachers at this school or
 doctors at the hospital. Who knows?”

taught สอน
 make สร้าง, ทำ
 dreams ความฝัน
 come true ให้เป็นจริง
 though ถึงแม้ว่า
 farmer family
 ครอบครัวชาวนา
 human มนุษย์
 the same เช่นเดียวกัน
 different แตกต่าง
 one day วันหนึ่ง
 some of you พวกเขาบางคน
 would be อาจจะเป็น
 Who knows? ใครจะรู้?

Vocabularies: Match the words similar in meanings.

ตัดสินใจ	weapon
อาวุธ	blind
ดำรงชีพ	though
ชิมชั๊บ	make a decision
บังตา	experiment
ถึงแม้ว่า	immerse
การทดลอง	survive

Grammar: Put the correct word in the right sentence.

lazy different should scientist both

1. People have _____ types of dreams.
2. If you are _____ in reading, you may fail the test.
3. _____ Mai and Fon will go to Naisai Temple in Lomkao.
4. Perhaps Fon would be a _____ because she likes science.
5. Everyone _____ come on time.

Multiple Choices: Choose the best answer.

1. Which may *Not* be Fon's favorite subject?

A. Chemistry	B. Math	C. Art
--------------	---------	--------
2. What kind of job can Mai do best?

A. Doctor	B. Agriculturist	C. Policeman
-----------	------------------	--------------
3. When would they graduate?

A. In March	B. In May	C. In February
-------------	-----------	----------------
4. What can stop our wisdom?

A. Creativity	B. Knowledge	C. Laziness
---------------	--------------	-------------

5. On page 6, what did mainly the teachers talk about?
- A. Jobs B. Dreams C. People
6. After graduation, where would Mai continue his study?
- A. Songploe Secondary School.
B. Lomkaopittayakhom School
C. Sila Primary School
7. What do teenagers mostly do at present?
- A. Reading at the library
B. Working on farm
C. Chatting on social media

ประวัติผู้เขียน

1. ชื่อ-ชื่อสกุล นายสพลเชษฐ์ ประชุมชัย
Mr. Sapolachet Prachumchai
2. หมายเลขบัตรประชาชน 3 6704 00233 64 8
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
4. ตำแหน่งทางวิชาการ -
5. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 83 หมู่ 11 ถนนสระบุรี-หล่มสัก
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
0 5671 7138 โทรสาร 0 5671 7137
09 0452 7970
sapolachet2011@hotmail.com
6. ประวัติการศึกษา
ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ)
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
การเขียนและการแปลภาษาอังกฤษ
การสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษแบบมีส่วนร่วม
การวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา ด้านวิชาภาษาอังกฤษ
8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย
การศึกษาและพัฒนาเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่น
เพชรบูรณ์ วัฒนาทรายและขนมจีนหล่มเก่า อำเภอหล่มเก่า
จังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ. 2559

การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พ.ศ. 2556
พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยใช้ข่าวภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการ
สอน พ.ศ. 2555
บทความวิจัย ประสิทธิภาพเรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมท้องถิ่น
เพชรบูรณ์ พ.ศ. 2559
บทความวิจัย เรื่องการศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการ
เรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พ.ศ. 2558
บทความวิจัย เรื่องพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักศึกษาระดับ
มหาวิทยาลัยผ่านข่าวภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2557